

GLAS

Glavni urednik: Igor Slavec

Odgovorni urednik: v. d. Jože Košnjek

Leto XXXV

35 let

GLASILLO
SOCIALISTIČNE
ZVEZE
DELOVNEGA
LJUDSTVA
ZA GORENJSKO

Cestni dinar v presoji

Na seji predsedstva skupščine gorenjskih občin so razpravljali o izgradnji cestnega omrežja v naslednjih letih – Gradivo za muzej revolucije na Gorenjskem

Kranj. – Na minuli seji predsedstva skupščine gorenjskih občin so razpravljali o problematiki vzdrževanja in izgradnje magistralnih in regionalnih cest na Gorenjskem ob novih možnostih uresničevanja samoupravnega sporazuma o temeljnih plana vzdrževanja in izgradnje magistralnih in regionalnih cest v Slo-

V nedeljo na proslavo v Kokro

Štirideset let mineva od tistih strašnih julijskih dni leta 1942, ko je gorela Kokra, ko so bili v dolini Kokre streljani talci, pobiti domačini. V nedeljo, 18. julija, bodo krajanji Kokre pripravili proslavo, s katero se bodo spomnili tistih težkih dni v času naše borbe, krvavega sovražnikovega maščevanja.

4. julija 1942 je namreč 2. četa 2. bataljona Kokrškega odreda v Kokri napadla sovražnikov kamion, potem pa se policijsko kolono, ki je prislala na kraj napada. Sovražnik je tedaj utрpel precejšnje izgube. Toda maščevanje je bilo strašno. 11. julija so v Poljanarjevi knežci v Kokri ubili pet mladih fantov. Še danes se ne ve, kdo so bili in od kod. 20. julija so Nemci obkobili skupino hiš ob cerkvi in soli, v bližini katerih je bila napadena nemška kolona. Pobili so 13 domačinov in še enega neznanega talca, požgali domove, preostale domačine pa izselili. To strašno maščevanje pa jih še ni bilo dovolj. 24. julija 1942 so pripeljali šest talcev – enega od njih so pobrali kar na cesti – in jih ustrelili pod Grovšami v Kokri.

Za 40-letnico teh krvavih in žalostnih dogodkov pripravljajo krajanji Kokre lepo slovesnost, ki se bo pričela v nedeljo, 18. julija ob 10. uri pri opuščenem kamnolomu v Kokri. Na slovesnost posebej vabijo borce Gorenjskega in Kokrškega odreda in vse borce in aktiviste ki so se zadrževali v teh krajih. Vabijo tudi svoje žrtve fašističnih zločinov, mladino, pionirje, vse Gorenjce. Poseben kulturni program pripravili domačini, program, ki bo govoril in pel prav nihovi dolini. Lepo bo, zato pridimo v čim večjem številu. D. D.

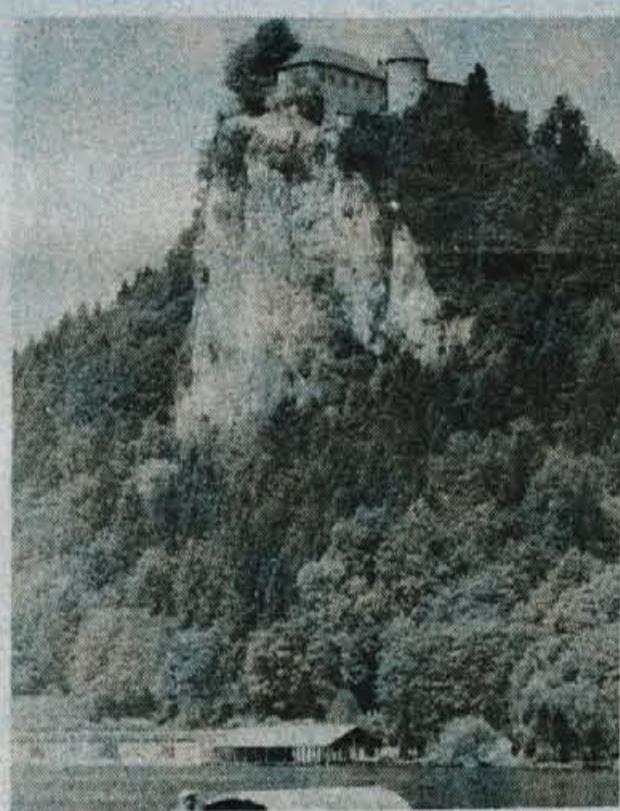
anuitet, redno vzdrževanje in upravljanje cest 12,4 milijarde dinarjev, za novogradnjo 13,2 milijarde dinarjev. Od vsega zneska je doslej zagotovljeno le 14,3 milijarde dinarjev.

Na seji so poudarili, da je treba realno planirati in se domeniti za prednostno izgradnjo cestnega omrežja v naslednjih letih. Vsekakor je treba začeta dela dokončati in tudi postaviti prednostni red. Razpoložljiva sredstva je treba uporabiti za dodatna sredstva, prenehali pa naj bi že s prakso investiranja na osnovi pričakovanih sredstev. Na seji so dali podporo pridobivanju sredstev iz bencinskega dinarja.

V vseh gorenjskih občinah naj bi ustanovili cestne skupnosti s tem, da bi v ustanovitvene akte vnesli tudi določilo, da velja načelo dogovarjanja in usklajevanja v primerih, ki so skupni vsem gorenjskim občinam. Septembra bodo o tem ponovno razpravljali.

Ugotovili so, da so družbeni dogovor o izgradnji muzeja revolucije podprtje vse občine, domenili pa so se, da je zdaj najbolj pomembno, da se zbira gradivo, do dokončne odločitve o izgradnji muzeja pa naj bi prišlo leta 1983.

D. Sedej

Bled praznuje – 17. julija praznuje krajevna skupnost Bled svoj krajevni praznik. Ob tej priložnosti bo na Bledu več zanimivih prireditv. Več o Bledu na 4. in 5. strani.

Kolone proti morju – Na vseh mednarodnih mejnih prehodih naše države z Avstrijo in Italijo je bilo ob koncu tedna precej gneče. Val tujih turistov, ki je pljusknil na našo obalo, je bil najmočnejši v soboto, ko je bilo veliko prometa tudi na vseh gorenjskih mejnih prehodih. Na Korenskem sedlu so pščniki vstopali v štirih kolonah, na Ljubelju pa so gnečo povečali še naši državljanji, ki so sli nakupovat v Avstriji. Kljub temu se je promet hitro odvijal, saj so cariniki okreplili svoje ekipe.

Srečanje borcev Prešernove brigade v Križah

Še vedno smo družbi potrebni

Križe pri Tržiču – Borcov Gorškega odreda smo vajeni na proslavah v osnovni šoli »Kokrškega odreda« v Križah Tokrat pa so bili v gosteh Prešernovci. Devetintrideset letnikov ustanovitve brigade imajo navadno praznovati vsakokrat drugje. Tam kjer jih vežejo dogodki iz njihove borbe. In Križe so eden teh krajev.

»Srečanje nas borcev vsako leto na drugem mestu ima tudi svoj pomen,« je svoj govor začel nekdanji komandant Prešernove brigade Janko Prezelj-Stane, »sa takoj vsako leto ponovno obujamo spomine celotne poti Prešernovcev, posebno pa zaživimo z dogodki kraja, kjer se srečamo. Današnje srečanje v Križah, na levem bregu Save ima nekaj posebnega, nekaj, kar nas je že med vojno povezovalo z vsemi našimi ljudmi, z našimi lepimi kraji, z vsem, kar je označevalo našo borbo in našo domovino...«

Ponoči 10. junija 1944, se spominja Janko Prezelj-Stane, naj bi napadli orožniško postajo v Križah. Bilo je to v času, ko so Prešernovci na desnem bregu Save razbili že vrsto belogardističnih in orožniških postojank, opravili vrsto mobilizacij tudi na levem bregu Save. Tokrat naj bi poleg mobilizacije padla tudi orožniška postaja. A bili so izdani. Padel je komandant bataljona Janez Malovrh. Na kraj pa jih ne veže le ta dogodek. Vrsta je od tu borcev, ki so jih mobilizirali Prešernovci in so v partizanskih vrstah postalni pogumni, kleni borce.

Dolga in borbenega je bila pot Prešernove brigade. Vse od njene ustanovitve 12. julija 1943 v Davči

pa do njene zmagovalne poti na Gorico. Vrsto trdnih borcev je vzgojila, veliko pa je dala tudi žrtev. Po vojni so borce brigade Franceta Prešerna doprinesli ogromen delež k obnovitvi in izgradnji domovine, je poudaril tovarš Prezelj. Zato tudi njim ni vseeno, kako uresničujemo našo stabilizacijo. Nezadovoljni so, da vse ostaja le pri besedah.

Tudi do dogajanj v svetu niso brezskrbni. Že vrsto let umirajo po svetu ljudje. Zato se pred borce ponovno postavlja naloga, da danes kot nekoč ustvarjajo in drže bratstvo in enotnost med našimi narodi, na mlađe pa prenašajo tradicije naše borbe. Veliko zaupanje imajo v mladi rod. Vsak čas pa so družbi na voljo, tako kot so bili nekoč. Še veliko nas je živih in še vedno smo družbi potrebni,« je svoj govor zaključil Janko Prezelj-Stane.

Lep kulturni program so pripravili tržički kulturniki ob tej priložnosti: zapel jim je zbor Društva upokojencev Tržič pod vodstvom Edija Ošabnika, kriški dekliški zbor pod vodstvom Marjeti Bohinc, recitali pa so člani kulturne skupine Pobratenice iz Tržiča. Ob koncu so borce 7. SNOUB Franceta Prešerna poslali pozdravni pismi zveznemu in republiškemu odboru zvezne združenje borcev NOV in POJ, v katerem so izrazili odločenost spoštovati in hraniti veliko dediščino našega tovariša Tita, se zavzemati za utrjevanje samoupravnih odnosov ter za čuvanje največje, pridobitev NOB, bratstva in enotnosti jugoslovanskih narodov in narodnosti. Vključevali se bodo v vse aktivnosti, da bi dosledno izpolnili sklepe 12. kongresa ZKJ in 9. kongresa Zveze združenj borcev NOB. D. Dolenc

V SREDISCU POZORNOSTI

Smrtonosni pisk lokomotive

Kako malo nam je včasih mar lastno življenje, najbolj zgovorno pričajo statistični podatki. Številke o nesrečah, posebno na cestah in v gorah, so vsako leto grozljivejše, vsako leto je davek smrti neizprosnejši. In v večini primerov ga terja prav neprevidnost, malomarnost, neznanje, nesposmetna hrabrost.

Ob usakodnevnih pretresljivih novicah je prejšnji teden Gorenjsko zavila v plašč žalosti še ena. V dveh dneh so železniški tiri ugasnili dve življenji. Prvo pri prečkanju proge na zavarovanem prehodu, drugo na nezavarovanem. Vlaka se nista imela kam umakniti...

Seveda bi se dalo veliko govoriti o pomankljivi varnosti zaščiti železniških prehodov, o gradnji nadhodov in podhodov, o postaviti zapornic na mestih, kjer jih še ni, o prometni vzgoji, strožjem nadzoru in podobnem.

Kljub temu pa ne moremo mimo spoznanja, ki je prav zato še boljboleč, da sta življenji umrli zaradi neučaknosti, neprevidnosti.

Človek, postoj! Življenje je prekratko, preveč dragoceno in lepo, samo eno, da bi ga izgubil samomorilsko. Ozri se!

H. Jelovčan

af almira alpska modna industrija radovljica

Čestita vsem delovnim ljudem in občanom Bleda za krajevni praznik in vabi na ogled razstave ročno in strojno izdelanih pletenin od 24. 7. 82 dalje v GRIMŠČAH pri Bledu.

Center za pospeševanje domače in umetne obrti v GRIMŠČAH, bo odprt vsak dan od 13. — 19. ure vključno sobote in nedelje. Urejena bo tudi prodajalna.

Spremenjen družbeni plan

Kamnik — Kamniški izvršni svet je ugotovil, da v polnem letu kamniškemu gospodarstvu ni uspelo dosegiti načrtovane stopnje razvoja. Te ugotovitve so narekale spremembe in dopolnitve srednjoročnega načrta. Izvozni načrtov niso zmanjševali, saj mednarodna delitev dela pomeni ekonomsko najnost, brez katere ni moč premagati sedanje težave.

Nujne so spremembe pri načrtovanih naložbah, kjer se bo moral kamniško gospodarstvo soočiti z dejstvom, da lahko porabi toliko, kolikor proizvede. V dopolnjenem srednjoročnem načrtu bodo glede investicij prizadete zlasti družbene dejavnosti. Zaradi obnove osnovnih šol v Mostah, Tuhinju, Nevljah in v Kamniku bodo nove objekte odložili v naslednjo petletko. Odpovedali so se tudi novogradnjam v otroške vrte, za varstvo otrok pa so našli zasipleno rešitev v polni izkorisčnosti sedanjih zmogljivosti. Posebno vprašanje so naložbe v zdravstvo. Tu so doslej s samoprispevkom zbrali le četrto potrebnih sredstev za nov zdravstveni dom. O sredstvih samoprispevka bodo še odločali.

Velike rezerve ima kamniško gospodarstvo v doslej slabu izkorisčenih gospodarskih vejah. Malemu gospodarstvu, turizmu in kmetijstvu bodo namenili več pozornosti. Ob prizadetjih za več izvoz, ki mora kljub slabim rezultatom minulega leta in pol ostati razvojna stalnica, v Kamniku spodbujajo v zunanjetrgovinski menjavi tudi delovne organizacije, ki doslej niso izvajale, zlasti manjše. V planskih dokumentih so pred

Francu Omanu prva nagrada

KRANJ — Na svečani seji sveta Zveze Sindikatov v Beogradu, dne 9. julija 1982 je bilo podeljenih 6 nagrad in sicer 2 prvi, 2 drugi in 2 tretji nagradi. Francu Omanu, direktorju IBI Kranj, je bila podeljena prva nagrada za inovacijo na podlagi napredka pogojev in humanizacije dela.

Ob podelitvi te nagrade je prav, da se naj bežno spomnimo na celoten razvoj IBI-ja, posebno pa še na revolucionarni preobrat dela, poslovanja in uspehov ob uresničevanju inovacije »Neprekiniteni proces proizvodnje od vlaken do gotovih izdelkov«. Vzporedno z uresničevanjem te inovacije so se spreminali in izboljševali tudi pogoji dela v sami proizvodnji. Dobri finančni rezultati kot posledica porasta dohodka pa so omogočili tudi izgradnjo in sodobno ureditev objektov družbenega standarda od menze, počitniških domov, splošne in zobozdravstvene ambulante, otroškega vrta, prostorov družbenopolitičnih organizacij, sejnih dvoran, knjižnice itd. Vse te pridobitve so bistveno izboljšale življenjski utrip kolektiva. Skozi znaten porast osebnih dohodkov zaradi večje produktivnosti dela, skrb za ureditev

letom in pol načrtovali 10-odstotno rast izvoza, realno pa so uspeli izvestiti le za 0,7 odstotka več kot leta 1980. Kaj takega se v prihodnje ne bo smelo več zgoditi, če naj se občinsko gospodarstvo postavi na trdne temelje. Temelj prihodnjega načrtovanja bo torej moralo biti dobro gospodarjenje, več uspeha v proizvodnji in več na drugem mestu poraba.

Ko so oblikovali smernice spremenjenega razvojnega načrta, so nosilci planiranja ves čas poudarjali nujnost realnega načrtovanja za v prihodnje. Nerazveseljivo stanje, vidno v gospodarjenju zadnjega leta in pol, je namreč tudi održal prevelikih želja in preskomornih proizvodnih ambicij.

D. Z. Žlebir

Sola v tovarni

Tržič — Kadrovska politika v tržičski Bombažni predilnici in tkalnici se je morala dolga leta prilagajati ponudbi. Dokaj zastareli programi, povprečni osebni dohodki in nepričakovani delovni pogoji so mlade domačine, zlasti strokovno podkovane, odvračali. Obdržala se je le generacija kvalificiranih delavcev, ki se je vključila v povojo izgradnjo tovarne, medtem ko so novi prihajali na največ iz drugih republik in pokrajini.

Tak način zaposlovanja je priča s seboj vrsto socialnih problemov, fluktuacijo, visoko stopnjo bolezenskih izostankov in nenačadne tudi slabšo delovno disciplino. Kaže pa se še v kadrovski strukturi; od 1234 delavcev jih je kar 648 brez osnovnošolske izobrazbe, 275 jih ima osemletko, 181 poklicno, 100 srednjo ter 27 višjo ali visoko izobrazbo.

Ceprav je Bombažna predilnica in tkalnica vseskozi vodila načrtno štipendijsko politiko, tudi na tem področju ni dosegla pomembnejših

uspehov. Tekstilna veja je zaradi širokih možnosti druge ostajala nezanimiva.

Šele v zadnjem letu, dveh so se stvari spet začele premikati na bolje. Trenutno ima Bombažna predilnica in tkalnica 49 štipendistov, za naslednje šolsko leto pa je razpisala 29 štipendij, predvsem v tekstilni usmeritvi. Pripravnštvo bo omogočila vsem, ki so letos sklenili izobraževanje, glede na nov projekt sklenjeni vlaken pa ne bo težav niti za stalno zaposlitev.

Zanje se zanimajo tudi neštipendisti, ki jim zaostrena zaposlitvena politika pripira vrata v delo, razen tega pa jih privlačijo možnosti nadaljnega razvoja tovarne, boljši medsebojni odnosi, osebni dohodki in delovni pogoji. Tako tovarna po dolgem času spet nima težav, kako naj pritegne višje in visokostrokovne kadre, nekateri se celo vračajo vanjo.

Precej problemov pa Bombažni predilnici in tkalnici Tržič povzročajo nadomestne zaposlitve v neposredni proizvodnji. Letos bo odšlo v redno upokojitev petdeset delavcev, največ kvalificiranih, bližnje toliko, ceprav se tega ne da načrtovali, pa se jih bo najbrž invalidsko upokojilo. Delovni pogoji so v tekstilni industriji še vedno težji kot v drugih vejah in se jih bistveno ne da izboljšati. Tako je bilo samo v prvem polletju v tovarni devetnajst invalidskih upokojitev.

Narava dela povzroča hrabrečna obolenja, bolezni dihal in ožilja in nekatere druge, ki se jih ne da ozdraviti, zato je zahteva Tržičanov o beneficiranem stažu za tkalke, predice in šivilje povsem utemeljena. Zdaj težave rešujejo, kolikor se pač da, s prenestvami na lažja dela, dogovorili pa so se tudi, da delavec pet let pred upokojitvijo obdrži poprejšnji višji osebni dohodek, če ga na novem delu ne doseže.

Trenutno v Bombažni predilnici in tkalnici pričujejo 32 delavcev, osemnajst pa jih nameravajo še sprejeti. Razen tega jim manjka petnajst mojstrov in dvajset podmojstrov. Pogoji za pričevanje so v oddelkih, kjer ropota, skoraj nemogoči. Zato so se odločili, da jeseni spet odprejo lastni izobraževalni center. Učni prostori bodo opremljeni s stroji in drugimi sodobnimi pomočki, saj programi vsebujejo predvsem praktična znanja, razen tega pa bo delavnica rabila še za oblikovanje vzorcev.

H. Jelovčan

Francu Omanu je prvi, ki je v Sloveniji prejel nagrado za inovacijo na podlagi napredka po gojiv in humanizacije dela.

Nekoč zapostavljeni tekstilni delavec je tako po zaslugu uveljavljene inovacije dobil mesto v družbi, ki mu pripada z ozirom na njegov delež, ki ga daje celotni družbeni skupnosti.

H. Jelovčan

SKUPNOST ZA ZAPOSLOVANJE KRAJN

Spremembe med poklicnimi namerami in vključitvami pri osmošolcih kranjskih občin (2)

Za tekstilno stroko med našimi učenci ni bilo zanimanja več let, razen za poklic šivilje. Tudi letosna generacija se je ob anketiranju odločala le za program tekstilnega konfekcionarja (19), za ostala dva programa tekstilnega tehnik in tekstilnega kemika pa je bilo malo zanimanja. Vendar pa se jih je vpisalo bistveno več — kar 30. Nekateri so se preusmerili iz smeri tekstilnega konfekcionarja, ker vse niso mogli sprejeti, priča pa so tudi iz drugih programov, kjer so imeli omejeno vpis. V istem šolskem centru je tudi program obutvene tehnologije. Le dva učenca sta v anketi izbrala željo po tem poklicu, v program pa se jih je vpisalo kar 45. Za to usmeritev se odločajo predvsem dekleta, ki imajo manjše možnosti za vključevanje. Letos se jih je po zbranih podatkih kar 32 odstotkov preusmerilo iz drugih programov, kjer je bilo prijavljenih učencev preveč.

Tudi za zdravstveno varstvo je zanimanje med mladimi daleč večje, kot pa so kapacetite šol in kadrovske možnosti. Zato tudi v zdravstvenih šolah ni bilo prostora za vse, ki bi se hoteli vključiti. Kar 96 učencev, kar je skoraj desetina celotne generacije, je želelo v ta program. Sprejetih je bilo le 44. Med vsemi programi je zniranje od želja do vključitve najvišje prav v tem programu, kar pa je glede na potrebe po teh kadrib tudi nujno.

Večje razlike med namerami in vključitvami ugojavljamo tudi pri naravoslovno-matematični usmernosti.

Ob anketiranju učenci še niso imeli jasnih pojmov, kaj ta usmeritev predstavlja. Do vpisa se je zanimanje dvignilo za več kot 100 odstotkov, kapacite pa so bile za vse prenize. Tako je vpisanih manj, kot se jih je želelo vpisati. Preusmeriti se jih je moral 12, ki so se vpisali na pedagoško usmeritev in v računalništvo, ki sta v okviru istega šolskega centra.

Zanimive so tudi primerjave med zanimanjem mladine za vojaške šole in šole za miličnike in med dejanski vključitvami. Zanimanje mladine za te poklice ni več tako majhno kot pred leti. Že v anketi se je za te poklice odločalo 23 fantov, 30 se jih je tudi vpisalo v vojaške šole in v šolo za miličnike, sprejetih pa je bilo le 6. Pogoji za sprejem, predvsem zdravstveni kriteriji in tudi šolski uspehi so tako zaostreni, da je sprejetih le malo kandidatov.

Predvidenega razmerja med proizvodnimi in neproizvodnimi programi pri prvi generaciji še nismo uspeli dosegiti. Predvideno razmerje 70:30 v korist proizvodnih programov v kranjskih občinah ni bilo dosegeno, pač pa je razmerje 60:40. Med neproizvodne programe štejemo tudi blagovni promet in naravoslovno-matematično usmeritev, kar pa ni čisto prav. Ob drugačni klasifikaciji bi tudi v kranjskih občinah predvideno razmerje dosegli.

Pretežna večina celotne generacije se je vpisala v usmerjeno izobraževanje. Le 2,4 odstotka vseh se je po osnovni šoli zaposlilo in tako se sedaj zaključilo izobraževanje. Zelo malo se jih je odločilo za skrajšane programe. Teh je bilo le 1 odstotek, vse ostale pa so se vključili v srednje programe. Kljub temu je bilo učenčev za vsa prosta mesta premašilo. Šolski zmogljivosti so bile za nekaj sto učencev večje od zaključajoče generacije. Zato je vseh učencev za vse programe enostavno znamjalo.

Kljub temu ugotavljamo, da je situacija glede na kadrovske potrebe združenega dela ugodnejša, kot je bila prejšnja leta. Ali pa bo tako tudi ostalo, bomo videli potem, ko se bodo učenci razporedili v programe II., IV. in V. zahtevnostne stopnje. Kadrovske potrebe so večje po delavci III. in IV. stopnje, tehnikov — kar je V. zahtevnostne stopnje pa je marsikje že dovolj in preveč. Do končne ocene bomo torej morali še nekaj časa počakati.

Branka Košč

Kmetijstvo rabi trajnejše rešitve

Novi republiški dogovor, ki govorji o ukrepih za spodbujanje pridobivanja hrane, in zahteve klavničarjev po kritju razlike med ceno mesa, kupljenega v Sloveniji in na Hrvaškem, kamor so se zaradi pomanjkanja živine morali usmeriti, postavljajo pred občinske izvršne svete nove obveznosti — Tak način reševanja je zapleten in zato drag, vrh tega pa kratkoročen — Trajnejša rešitev je vsekakor v urejenih cenah in usklajeni davčni politiki, meni tržički izvršni svet.

Tržič — Problematika razvoja kmetijstva in preskrbe s hrano postaja iz dneva v dan bolj zapletena, dolgoročne rešitve pa kljub najrazličnejšim ukrepom, ki zadnje čase kar dežujejo, ni. Taka je bila osnova ugotovitev izvršnega sveta skupščine občine Tržič, ko je v sredo razpravljal o tem, zakaj v mesnicah ni dovolj mesa in preučeval nove obveznosti na področju spodbujanja pridobivanja hrane, ki mu jih nalaga pravkar sprejeti republiški dogovor.

V tržički občini na leto ustvarijo okrog 150 ton tržnih viškov živine, 500.000 litrov mleka, 700 ton zelenjave in približno 300.000 ton krompirja. Trenutno najzanimivejše je vsekakor meso. V prvem polletju letos so tržički kmetje oddali okrog 44 ton govejega mesa, medtem ko jim ga je škofjeloška klavnica v mesnicah vrnila 67 ton. Odkup je bil enak lanskemu, manjši junija, zato pa znatno krepkejši spomladni, ko je kmetom začelo primanjkovati krme.

Kje torej je goveje meso? V hladilnih skrinjah, kot trdijo klavničarji, ki za kritje razlike v ceni med kilogramom mesa, kupljenega v Sloveniji in na Hrvaškem, kamor so se morali usmeriti, zahtevajo od gorenjskih občin pet milijonov dinarjev? Delež tržičke občine, ki naj bi pomagal k premostitvi krize v juliju in avgustu, znaša 690.000 dinarjev.

Iz skladu za razvoj kmetijstva in pridelovanje hrane tržički občani že drugo leto namenjajo denar za najrazličnejše regrese in stimulacije kmetom. Novi republiški dogovor jim zdaj nalaga dodatne pospeševalne ukrepe v obliku premij za povečanje staleža krav in plemenskih telic, nadomestil za pridobivanje mleka, semenske pšenice in krompirja, regresa za uporabo mineralnih gnojil in podobno.

Koliko vse te obveznosti stanejo, v Tržiču še niso izračunali. Če kdo tudi na tolmačenje dogovora, ki ubira zapletene poti med republiškim in občinskim intervencijskim skladom, med živinorejsko poslovno skupnostjo in klavnicami. Tak način reševanja problemov zameguje dejansko sliko in draži, je menil izvršni svet. Dolgoročna rešitev bi bila vsekakor v urejenih cenah in usklajeni davčni politiki. Dogovorili so se, da bodo na osnovi strokovnih analiz sprožili vprašanje v republiških skupščinah in zahtevali, da se namesto administrativnega urejanja problemov skozi očala samoupravljanja pošči pot, ki bo udeležencem v kmetijski verigi pomenila resnično in trajno spodbudo.

Sicer pa, kot so ugotovili, rezerv v tržički občini, posebno v nižjih predelih, ni. Nekaj več bi se dalo pridelati še na posameznih hribovskih kmetijah, kjer je zemlja razdrobljena, kmetje so starji, nesodoben način proizvodnje pa tudi ne daje vrhunskih rezultatov.

H. Jelovčan

Pomanjkanje deviz in materiala

V jeseniški železarni se zavedajo, da bodo zelo težko uresničili plansko proizvodnjo, saj primanjkuje deviz in materiala domačih ter tujih dobaviteljev.

Jesenice — Na domačem tržišču hudo primanjkuje surovin in polizdelkov, kar občuti tudi jeseniška železarna. Prav tako nima deviz za nakup na tujem tržišču.

V železarni so načrtovali, da bodo dosegli 487.000 ton surovega jekla, povečali letno proizvodnjo grodila za 170.000 ton in prodali veliko proizvodnje na tujem tržišču, obenem pa oskrbeli domače kupce. Pri načrtovanju predvidene proizvodnje pa so izhajali iz pričakovanje nabave.

Za naslednjih sedem mesecev načrtojejo 7.600 ton polproizvodov z domačega trga in 44.000 iz uvoza, vendar pa jih že zdaj skrbi, kako si bodo zagotovili material na tujem tržišču, saj bo v prihodnje manj deviznega zdrževanja s kupci. To razliko bi morali nadomestiti z najemanjem deviznih kreditov preko kupcev.

Ob realiziraju načrtovane nabave surovin in polizdelkov bodo do konca letosnjega leta dosegli 1.468.860 ton skupne proizvodnje, kar je za 48.440 ton manj kot so planirali v letu 1982. Realizacija v mesecih julij do decembra bo za sedem-

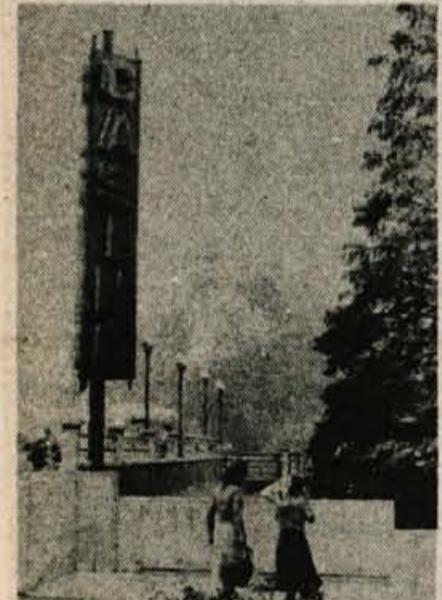
mesečnim planom zaostala za 33.240 ton. Zaostanki v primerjavi s planom bodo tudi pri gotovi proizvodnji in sicer 9.130 ton v primerjavi z let

Krajani skrbijo za Bled

17. julija praznuje krajevna skupnost Bled svoj krajevni praznik — Bled je danes lepo urejen, čeprav ostaja še precej problemov, ki bi jih radi rešili — Javna razsvetljava, vzorno vzdrževanje parkov in zelenic

Bled — Krajevna skupnost
Bled praznuje 17. julija svoj krajevni praznik, ki ga vsako leto obeležijo s številnimi kulturnimi, športnimi in drugimi prireditvami.

Bled živi s turizmom in za turizem, zato je za krajevno skupnost še kako pomembno, da tekoče rešuje vse probleme, ki se pojavljajo pri komunalni urejenosti kraja in pri drugih vprašanjih, ki jih obravnavajo v okviru krajevne skupnosti. Tudi od kraja samega je odvisno, kako zadovoljni bodo tuji, ki bodo prihajali na Bled, kako gostoljubni bodo domačini, s čim bodo postregli in kako naslohi bodo preživljali do-

Vabi blejski Casino ...

Vzela se bosta Marica in Srečo

Iskali smo in našli: gorenjski par, ki se bo poročil na blejski Kmečki oħceti — Najprej hec, zdaj gre pa zares

Zgornja Lipnica pri Radovljici
— Zgornja Lipnica, nedaleč od Radovljice je lep kraj, ki ga poznamo

Na blejski Kmečki oħceti se bosta vzela Marica in Srečo ... Foto: D. Sedej

KRAJEVNA SKUPNOST BLED

čestita vsem delovnim ljudem in občanom za krajevni praznik ter za dan vstaje slovenskega ljudstva in želi v naprej še več delovnih uspehov

Letos prvič so na Bledu odprli sprehajalno stezo pod viho Bled, tako, da je za tuje in domače goste sprehod okoli jezera še lepši in še bolj privlačen. Sprehajalna steza je nedvomno precejšnja popestriv touristične ponudbe Bleda.

Krajevna skupnost Bled je letos namenila nekoliko več sredstev za vzdrževanje parkov in zelenic, kar se dobro pozna. Lepo je videti čiste in negovane zelenice, a ne le v središču, temveč tudi v neposredni blejski okolici.

Prav tako je krajevna skupnost namenila dovolj sredstev za kontejnerski odvoz smeti po naseljih. Caka pa jih še ureditev na starem blejskem pokopališču.

Blejci pripravljajo dokumentacijo za rekonstrukcijo Prežihove ceste na Mlinem, investitor pa bo območna vodna skupnost, izvajalec pa Vodnogospodarsko podjetje Kranj. Ker se tudi Jarše z novimi stanovanjskimi bloki vedno bolj širijo, bo treba poskrbeti tudi za ustrezno cest, saj so ceste postale preozke.

Medtem ko je v občini že sprejet načrt za ureditev središča Bleda pa Blejci težko pričakujejo novelacijo urbanističnega načrta.

V okviru krajevne skupnosti dobro delujejo družbenopolitične organizacije, krajevna skupnost se preko njih vključuje v vse pomembnejše akcije. Uspešna so tudi številna društva, ki delujejo na Bledu in ki prinašajo s svojimi uspehi tudi številna domača in tuja priznanja.

Ljudje se v krajevni skupnosti Bled znajo dogovoriti in tudi uresničiti posamezne akcije in rezultat tega je, da je danes Bled lepo urejen, da ni večih komunalnih problemov, ki bi motili tako krajane kot obiskovalce. O vsem pa se dogovarjajo v okviru krajevne skupnosti in v okviru delegatskega sistema, ki so mu posvetili vse potrebno pozornost. 5.300 prebivalcev v Zagorici, Želečah, Gradu, na Rečici in na Mlinem je torej zadovoljnih, problemi pa, ki se ostajajo, pa so obveznost in naloga vseh v prihodnjem obdobju ...

Tako je tudi pri Ponavčevih, kjer je doma Marica Janša. Marica je zaposlena v Iskri v Lipnici, vsak dan pa ima doma po delovnem dnevnu v tovarni še veliko dela. V hlevu je živila, polje mora biti obdelano. Marica je zato le redkodaj našla čas, ki bi ga posvetila sebi, vendar je v minulih letih izredno rada delovala v domaćem dramskem društvu. V krajevni skupnosti Lančovo, kamor Zgornja Lipnica sodi, imajo prizadetno amatersko skupino in veliko iger so že postavili na oder.

Vendar Marice nismo obiskali zato, da bi jo povprašali po njeni aktivnosti v krajevni skupnosti. Marico so med prijavljenimi pari za blejsko Kmečko oħcet izbrali pri Turističnem društvu Bled v skupni akciji, ki smo jo organizirali skupaj z Glasom. Iskali smo primeren par za Kmečko oħcet, par kmečkega stanu in Marica se je prijavila.

»Najprej sem kar v hecu povprašala, pa se je potem vse tako resno obrnilo, da se bom zdaj res poročila na oħceti,« pravi sramežljivo bodoča nevesta, ki ji je kar malo nerodno, da bo stopila pred matičarja v gorenjski sopravu in ob pogledu številnih obiskovalcev. »A zdaj je, kar je,« se nasmeje. Prijazna in vlijudna je, brž nam pokaže Pusti grad nad hišo, razvleine gradu, ki jih pozna le malokdo.

Njen izbranec je Srečo Melinc, doma s Trnovega ob Soči. Tudi Srečo izvira iz trdne kmetije, doma ima mamo, tako, da bo zdaj veliko presoje vredna odločitev, kje bosta mladoporočenca odslej kmetovala. Pri Ponavčevih imajo v hlevu štiri repe in dokaj veliko kmetijo, prav tako je za kmetijo treba skrbeti na Primorskem.

»Se bomo že zmenili, tako, da bo prav pravi veselo Marica, dostopna in prijazna.«

In seveda ne gre brez velevažnega vprašanja, ki se paru za kmečko oħcet pač mora zastaviti: kje in kako sta se spoznala? »Oh,« zahamne z roko Marica, »nekdo se je pri nas oglasil, po nekih opravilih in saj veste, kako to gre ...«

Seveda vemo. Blejski organizatorji so dobro izbrali in tako bodo Marico in Srečoto predstavili v sredo, 21. julija, ob 20.30 uri v dvorani Kazine na Bledu. Oba bosta, postavna in vesela — v gorenjski narodni noši.

Kaj mislijo Blejci o Bledu

Bled je danes lepo urejen, sprejema številne domače, predvsem pa tuje turiste, ki se na Bledu prijetno počutijo.

Na Bledu pa seveda živijo tudi domačini, ki imajo takšne ali drugačne probleme, želje in interese. Rešujejo jih v okviru krajevne skupnosti, v okviru delegatskega sistema in v družbenopolitičnih organizacijah.

Kaj mislijo nekateri Blejci o Bledu, svojem kraju?

odpravijo na sprehode. Na Rečici si krajani tudi zelo želijo vrteca, saj sta tako šola in vrtec kar precej daleč.«

Lovrenc Zupan z Bleda je med najstarejšimi krajani, saj je star 81 let, a še vedno izredno čil:

»Bled je v zadnjem času doživel precejšen napredek, kar pogoste: zrasli so novi hoteli, Park, denimo in drugi. Krajevna skupnost je poskrbela, da so domača vse poti in ceste asfaltirane, zdaj je tudi Unionsko križišče Mrte. Jezero, ki je tako hud problem, se čisti, in kot slišim, je letos že znatno boljše, čeprav je šlo in bo šlo za njegovo čistočo veliko denarja. Le to je precej težko, ker v trgovinah zmanjka artiklov, ki jih potrebujemo domačini, še bolj pa tuji, ki prihajajo k nam.«

Na Mlinem so lepo uredili obalo ...

Prireditve ob prazniku

Ob blejskem krajevnem prazniku je krajevna skupnost Bled skupaj z družbenopolitičnimi organizacijami in društvi pripravila vrsto zanimivih prireditvev.

V petek, 16. julija, bo ob 17.30 uri odkritje skulpture Skupine IX v parku.

V petek, 16. julija, bo ob 18. uri slavnostna seja skupščine delegatov v dvorani Kazine v Parku hotelu.

V soboto, 17. julija, bo ob 15. uri srečanje borcev NOV za Goščo. V soboto, ob 20. uri bo Blejski večer, koncert na osvetljenem jezeru s folklornimi plesi na terasi Park hotelu.

V nedeljo, 18. julija, bo ob 16. uri promenada folklornih skupin po blejskih ulicah, ob 17. uri pa srečanje folklornih skupin radovljiske občine v festivalni dvorani.

V pondeljek, 19. julija, bo ob 17.30 uri koncert mešanega pevskega zbora KUD Zasip v cerkvi na otoku.

V sredo, 21. julija, bo ob 20.30 uri večer Jugoslovanske folklore v Festivalni dvorani. Nastopil bo Lado iz Zagreba. V sredo, ob 20.30 uri bo tudi koncert zabavnega glasbenega ansambla Alpaki kvintet in predstavitev para Kmečka oħcet Bled 82 v dvorani Kazine v Park hotelu.

V četrtek, 22. julija, bo ob 17. uri promenadni koncert v Zdraviliškem parku. Koncert bodo pripravili gorjanski godbeniki.

V petek, 23. julija, bo ob 18. uri otvoritev Centra za posopevanje domače in umetne obrti Grinaste pri Bledu in ob 19. uri otvoritev razstave akademike slikarke Melite Vovk v festivalni dvorani na Bledu.

Prav prijetno je posetiti na terasi pred hotelom Park...

Gostom ni dolgčas

Na Bledu vsako leto v glavnih turističnih sezoni pripravijo številne prireditve, tako, da gostom resnično ne more biti dolgčas. Turistično društvo Bled izda letne informacije, v katerih so natancno opisane vse prireditve, ki so turistom na voljo.

Tako so v mesecih od junija do septembra promenadni koncerti v Zdraviliškem parku, koncerti, ki jih pripravijo godbe na pihala iz okolice. Po notelih ali na terasah so nastopi folklornih skupin tako znanih in priznanih kot tudi folklornih skupin amaterjev iz blejske okolice. Na Bledu povabijo naše znané umetnike, glasbene, ki požanjejo velik uspeh, kot tudi naše slikarske umetnike, ki razstavljajo v Festivalni dvorani.

Poleg golf turnirjev na igrišču za Golf ter ostalih športnih tekmovanj organizirajo blejski hoteli za goste tedensko piknike na Homu nad Zasipom, tako, da se gostje med seboj spoznavajo, se pogovorijo in se vedno prav prijetno zabavajo. Obvezna je tudi prireditve za lepotico Bleda v Kazini, ki razumljivo privabi številne obiskovalce.

Kovinska delavnica Bled p. o.

Seliška cesta 4 b
tel. (064) 77-416, 77-417

se pridružuje čestitkam za krajevni praznik Bleda in štiridesetletnico vstaje slovenskega ljudstva

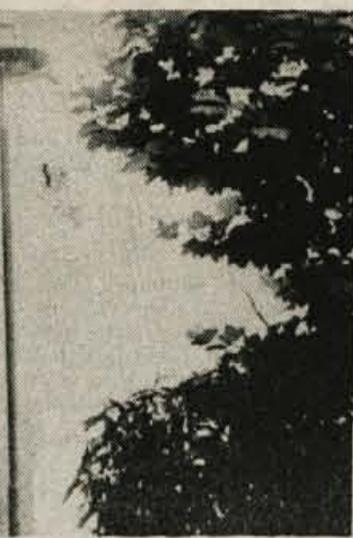
Splošno, stavbno in strojno ključavničarstvo
Priporočamo se za nadaljnje sodelovanje s svojimi kvalitetnimi storitvami

KMETIJSKA ZADRUGA BLED

čestita vsem članom in občanom
za praznik Bleda in dan vstaje

V vrtnariji in cvetličarni opravlja vse vrtnarske in cvetličarske storitve

Poleg reproduksijskega materiala za kmetijstvo prodaja tudi gradbeni material

TURISTIČNO DRUŠTVO BLED

čestita vsem članom in občanom za

PRAZNIK BLEDA

— 17. julij in vabi na prireditve, ki so organizirane v počastitev praznika

KOMPAS
JUGOSLAVIJA

TOZD inozemski turizem
turistična poslovalnica Bled

priporočata svoje storitve in čestitata vsem delovnim ljudem ob krajevnem prazniku Bleda in k dnevu vstaje

vezenine bled

tovarna čipk,
vezenin in konfekcije Bled, n. sol. o.

Vsem delovnim ljudem in poslovnim prijateljem
čestitamo za praznik Bleda, občinski praznik
Radovljice in dan vstaje slovenskega ljudstva

Obrtno gradbeno podjetje

GRAD BLED

Izvajamo vse vrste nizkih in visokih gradenj ter nudimo gradbene obrtniške usluge

VSEM DELOVNIJM LJUDEM IN POSLOVNIM
PRIJATELJEM ČESTITA ZA PRAZNIK BLEDA
IN DAN VSTAJE SLOVENSKEGA LJUDSTVA

INTEGRAL

DO Golfturist Ljubljana
n. sub. o.

TOZD
Park hotel Bled

TOZD
Golfhotel Bled

za praznik Bleda, dan vstaje in občinski praznik Radovljice čestitamo vsem občanom in delovnim kolektivom

**Hotelsko turistično podjetje
Bled z n. sol. o.**

Grand hotel Toplice, hotel Jelovica, hotel Krim,
hotel Lovec, Turizem in rekreacija,
Igralnica — Casino

Vsem delovnim ljudem in občanom čestitamo za praznik Bleda, dan vstaje in občinski praznik Radovljice ter se priporoča.

RADAR RADAR RADAR RADAR RADAR RADAR RADAR

BURNA PEKINŠKA LETA

6

O dogajanjih na Kitajskem so nas vrsto let poučevala prej novinarska ugibanja kot dejstva, zdaj pa poznamo tudi resnico

Kako naj bi se drugače politično izpostavljal z javnim priznanjem Maovi pobudi za krvavo zadušitev manifestacij na trgu Tien An Men 5. aprila 1976; takrat so namreč stotisoč ob komemorativni slovesnosti za premierom Zhou Enlajem posredno demonstrirali proti poznejši tolpi četverice. Prav tako se je Hua javno izrekel, da je ravnal Mao Zedong popolnoma prav, ko je po teh manifestacijah strmoglavil Deng Xiaopinga, takratnega podpredsednika vlade oziroma vršilca dolžnosti premiera. Ta njegova poteza je bila do neke mere logična. Če bi priznal, da je bila Maova odločitev glede Deng Xiaopinga zmotna, bi se po logiki vsljevalo sklepanje, da se je Mao »motil« tudi takrat, ko je Hua Guofenga določil za svojega naslednika, to je, za predsednika partije. Zato je Hua še dolgo v javnih govorih ponavljal geslo, da je treba »brez premora nadaljevati kritiko Deng Xiaopinga in se upirati desnemu vetru, ki skuša postaviti na glavo obstoječe vrednote«. V običajnem jeziku je to pomembilo, da se je treba upreti rehabilitaciji vseh, ki so kakor koli veljali za Maove nasprotnike.

Toda generali niso podprli Hua Guofenga proti četverici zato, da bi on nadaljeval njihovo politiko. Januarja 1977 se je po zdničnih časopisih – slovitih *dazebao* – začela kampanja za rehabilitacijo Deng Xiaopinga. Eden od generalov je celo povedal, pod kakšnimi pogojmi so radikalni Wu De (takratni pekinški župan), Wang Dongxing in Chen Xilian podprli Hua Guofenga proti tolpi četverice: »Potrditi, da je bila kulturna revolucija uspešna, nadaljevati kritiko Dengga in se upreti desnemu vetrovom.«

DRUGA VRNITEV DENG XIAOPINGA

Hua je moral popustiti pritisku in je privočil, naj med partijskimi kadri izvedejo anketo, da bi ugotovili, kaj misijo o rehabilitaciji Deng Xiaopinga. Že marca 1977 je Hua na delovni seji CK izjavil, da je »Deng sicer delal napake, da pa je želj tudi uspehe in da v nobenem primeru ni bil vpletjen v kontrarevolucionarne izgredje 5. aprila 1976«. Navrgel pa je, da bo vsekakor še dolgo trajalo, preden se bo Deng vrnil v politično življenje.

Deng se je 10. aprila s posebnim pismom zahvalil Hua Guofengu: ceni, da so končno le priznali, da ni bil vpleten v kontrarevolucionarne dogodke 5. aprila 1976; priznava tudi, da je zagrešil napake, kar zadeva delo, ki mu ga misijo zaupata, pa prepriča odločitev centralnemu komiteju. Z drugimi besedami, jasno je dal vedeti, da o njegovih vrtnitvih v politično življenje ne bo odločal Hua Guofeng, marveč centralni komite, in da bo ta, ne pa Hua, sklenil kakšno funkcijo bo Deng prevzel v novem vodstvu. Ali še drugače, opozoril je Hua Guofenga, da še ni legalizirano njegovo imenovanje ne za predsednika partije ne za predsednika vlade. Več generalov, med njimi tudi Xu Shiyou, pa je nekajkrat povedalo, da šest Maovih pismenk (»dokler ti upravljaš, sem miren«) pomeni samo osebne poglede pokojnega predsednika in da te pismenke v nobenem pogledu ne morejo veljati kot odločitev centralnega komiteja. Stvar je bila jasna – Hua Guofeng ne bo mogel legalizirati svojega položaja kot predsednik partije in predsednik vlade, dokler ne bo uredil odnosov z Deng Xiaopingom.

Öbramba**öbramba****öbramba****öbramba**

17 Radovan Timotijević

I. DESANT NA DRVAR ALI SKOK V PRAZNO

»Kaj pa si počel toliko časa?« ga je vprašal Stanko.

»Bilo je več brzojavk, dešifriral pa sem le najpomembnejšo,« je odgovoril radiotelegrafist in dal Stanku besedilo.

Ukaz je bil kratek in jasen. Šef obveščevalnega centra 7. korpusa Milan Pišler je zahteval, naj nemudoma preverijo, če je sporočilo o nemških namerah glede napada na Drvar resnično in odkod izvira.

SESTANEK V NEMŠKI POSTOJANKI

Brž ko sta prebrala obvestilo, sta se dogovorila, naj Jože naslednjega dne krene v Sežano in se sestane s Tonetom, ki je bil tam v službi. Naloga je bila težavna, pot pa nevarna. Res pa je, da je bil Jože sposoben obveščevalec in da je večkrat odhajal v Sežano. Bil pa je tudi že v Trstu z namenom, da bi razkril neko nemško skrivnost. Tja je eden preoblečen v duhovnika ali bolničarja, neko pa se je iz mesta vrnil v kamionu skupaj z nemškimi vojaki.

»Kako pa misliš opraviti to pot?« ga je vprašal Stanko.

»Imel bom dokumente, po katerih bom igral vlogo trgovca,« je odgovoril Jože.

»Svetoval ti bi največjo previdnost in glej, da se zjutraj takoj vrneš,« mu je pred odhodom naročal Stanko.

»Prisel bom zanesljivo, razen v primeru, če bi se mi kaj primerilo med potjo,« je odvrnil Jože.

Proti Sežani se je odpeljal ponoči na kolesu, pod suknjičem pa je imel pištole. Vozil se je po stranskih poteh in skozi gozdove. Ko se je odpeljal v bližino vasi Prelože, je iz smeri Lokev zaslišal dva strela. Jože se je nemudoma umaknil v gozd, po kratkem zastanku pa je spet zahajal kolo in vozil še hitreje.

Ob cesti sta bili dve hiši, ki ju je dobro poznal. Ko pa se je približal prvi hiši, je predajo neprizakovano zagledal nemškega stržarja, kako se sprejava gor in dol. To ga je presenetilo, ker je vedel, da prejšnjega dne tam še ni bilo Nemcev. Zato je v velikem leku obšel to nevarno mesto in nadaljeval pot proti Sežani.

Julija 1977 je CK zaupal Dengu važne funkcije. Postal je podpredsednik CK, podpredsednik vlade in šef generalštaba!

Na vrhu kitajskega vodstva je bilo vzpostavljeno novo razmerje sil: Hua Guofeng kot prva osebnost, ki jo podpirajo preživele frakcije iz kulturne revolucije; maršal Ye Jianying kot druga osebnost v hierarhiji, označen kot steber politične sredine; in Deng Xiaoping, tako imenovani radikalni reformator, kot tretja osebnost. Vendar je Hua slabe tri mesece prej – 4. aprila 1977 – izjavil predstavniku švedske marxistično-leninistične partije Rolandu Pettersonu, ki je bil na obisku v Pekingu: »So ljudje, ki zanikajo, da je bila kulturna revolucija uspešna. Proti njim se je treba boriti.« O Dengu pa je rekel: »Seveda mu je treba dati kakšno delo, toda ne smemo pozabljati, da je zagrešil hude napake.«

Tudi v tem je določena logika. Če bi se odrekli osnovnim postulatom kulturne revolucije in jih zavrgli, bi se ne mogli ustaviti samo pri tem. Plaz bi se sprožil in stresla bi se vsa zgradba. Treba bi bil raziskati, zakaj je sploh nastala kulturna revolucija, in tako bi prišli do konflikta med obrambnim ministrom Peng Dehuajem in Mao Zedongom zaradi »Velikega skoka naprej«, ki se je leta 1959 končal z velikim gospodarskim polom. Če bi segli tako daleč, bi bilo treba kritično oceniti Maovo odločitev, da zamenja Peng Dehuaja z Lin Biaom in nemara Peng Dehuaja celo rehabilitirati. (Konec leta 1978 je bil Peng Dehuai kljub odporu Hua Guofenga rehabilitiran.) Tak proces bi pripeljal celo do zahteve, da se rehabilitira Liu Shaoqi, ki je v konfliktu situaciji 1959 prevzel od Mao Zedonga funkcijo šefa države. (Liu Shaoqi je bil rehabilitiran februarja 1980.) Kje bi se plaz ustavil? Zato se je Hua skušal utrditi na teje črti: »da« za odpiranje, toda v kontinuiteti. Torej bi bilo to politično odpiranje samo dodatek tistem, kar je razvoj prinesel po razglasitvi LR Kitajske, med kulturno revolucijo in po Maovi smrti.

SAMOKRITIKA V SLOGU MARKA ANTONIJA

Hua Guofeng je privolil v vrtnitev Deng Xiaopinga pod pogojem, da opravi samokritiko. Bolje bi bilo zanj, če tega ne bi zahteval, kajti Dengova samokritika je bila oster napad na vso dotedanjo politično praksno na Kitajskem.

»Da«, je priznal Deng, »nisem imel prav, ko sem se jezil na predsednika Mao Zedonga, ko me je na začetku kulturne revolucije poslal v Jiangxi na prevzgojo. Predsednik Mao me je sprejel, preden sem odšel. Rekel mi je, da sem v svojem delu pokazal sposobnost, da pa sem delal na slepo in nisem upošteval razrednega boja. Zato me posilja v Jiangxi, kjer se bom prekalil v praktičnem delu. Takrat sem predsedniku odvrnil, da bi v svojem praktičnem delu ravnal bolj modro, če bi se zgledoval po Lin Biau, če bi si znal iz enega »da« ali enega »ne« spletni lovoroje vence, ali če bi tako kot Lin Biao napadel in kritiziral vse in vsakogar. Predsednik mi je rekel, da bo zgodovina pokazala, ali je Lin Biao ravnal pravilno ali ne, in da nimam razloga za to, da bi se kot konj vzpenjal na zadnje noge. Gledano nazaj moram priznati, da je bil predsednik Mao genialno daljnovid, ko je dopustil, da je Lin Biao zganjal svoj spektakel. Če ne bi bil dal Lin Biau prostih rok, se ne bi nikdar razkrilo, kakšna pošast je bil. Seveda, ta metoda nas je draga stala. Dežela je nazadovala, skoraj tja do fevdalnega obdobja...«

Deng je skromno zamolčal, da je zgodovina glede Lin Biaa dala prav njemu in ne Mao Zedongu, toda vsi, ki so poslušali ali brali njegovo samokritiko, so to očitno dejstvo prebrali med vrsticami.

Deng je spremenil svojo samokritiko v antimaoistično filipiko: »Pred kulturno revolucijo sem se preveč ukvarjal z rutinskih zadevami. Čim več sem imel stikov z Liu Shaoqijem, tem manj sem zahajal po navodila k Mao Zedongu, ki me je grajal: »Pogosto vam govorim o razrednem boju, da vas to že kar utruja, saj me vse poreklo obiskujete. Preveč čepite skupaj s to ekipo. (Liu Shaoqi, ki je predstavljal državno oblast, medtem ko je bil Deng takrat generalni sekretar partije.) Nekega dne se bo zgodilo nekaj grdega!« Če bi bil poslušal predsednikov svet, ne bi bil odstavljen! In pozneje me je predsednik spet poklical k javnemu poslom. V bojazni, da ga ne bi razočaral, sem zablodil v konceptijo o širih modernizacijah (glavni avtor te konceptije je bil takrat še živeči premier Zhou Enlai), v konceptijo, ki ni znala ločevati bistvenega od nebistvenega, glavnega od postranskega... Tako sem dal tolpi četverice priložnost, da me je zgrabila za rep in mi jih pošteno naložila po grbi...«

Ceprav je imel ponarejene nemške dokumente, je bil v Sežani zelo previden, kajti Nemcem ne moreš nikoli verjeti. Tako je prispel do neke hiše blizu nemške Komande mesta. Povzpel se je po stopnicah do vrat, potrkal in tiho poklical:

»Tone, Tone!«

Ceprav je to nekajkrat ponovil, se ni nihče oglašil. Ko pa je le še malo počakal, je zaslilaš, da se je v ključavnici obrnil ključ. Vrata so se počasno odprala.

»Hitro noter!« mu je dejal Tone. »Le kako si mogel priti v mesto, ko pa imamo nocijo racijo,« se je čudil Tone.

»Kaže, da nekaj ni v redu,« je odgovoril Tone.

Na naslonjalo stola je bila nataknjena nemška bluza s činom podoficirja, na prshih pa je bila všita lenča namesto odlikovanja, ki ga je Tone dobil za »požrtvovalno« službo. Tone je namreč bil nemški podoficir.

NAŠ ČLOVEK V NEMŠKI PROTIOBVEŠEVALNI SLUŽBI

Jože se je pri Tonetu natančneje informiral o delu štaba nemške 188. divizije, ki je imel sedež prav v Sežani, o obveščevalni službi in razporeditvi nemških enot, nato pa je prešel na glavno vprašanje v zvezi z nemškimi pripravami za napad na Drvar.

Črtomir Zorec

POMENKI O GORENJSKIH KRAJIH IN LJUDEH NA PODROČJU LJUBLJANSKIH OBČIN

(34. zapis)

Nadaljujem pripoved o Rašici – slovenski vasi, ki jo je požgal nemški okupator že prvo leto svoje barbarske strahovlade pri nas. Ker sem o tem zločinu že pisal v prvem zapisu, se velja zdaj še podrobnejše seznaniti z vasicami in hribom Rašico – kako je bilo nekoč in kako je sedaj. To mi ne bo težko, saj sem na Rašico prihajal že v mladih letih kot izletnik in tabornik, v letosnjem pomladu pa sem jo obiskal kar dvakrat.

IZLETNIŠKA RAŠICA

Tako je hoté imenujem. Saj je bila Rašica do vdora okupatorja priljubljena izletniška točka: zaradi svoje bližine, nezahetne strmine in obsežnega razgleda na posavsko ravan in vse tja do Morena in Krima. Na sever pa se je odprl pogled na gorenjska polja in na bele skoraj pravljične Kamniške planine.

Seveda pa nas je slekjoprej privabljalo na Rašico tudi »raziskovanje« sicer skromnega a vendar tako zanimivega kraškega podzemlja v skalnatem ostenu Reber tik nad vasjo Rašico. Skalovju pod jamanami pravijo Pod Šitom; eni od največjih jam, ki je bila v davni menina celo oblijedena, je ime Zidanica. Potem imamo še Veliko jamo, Lisičjo jamo ali Volčjo jamo, Hudičevu jamo in Špehovko. Na Kampežu, manjši planoti pod skalovjem, so po ustremu izročili počivali Turki, da so se odduškali na svojih pohodih proti Gorenjski. Iz stenilnih jam so ob naših radozavnih obiskih sfrfotili tiki netopirji; v kolikor niso v tem obviseli na policah in na stropih. Lepi pa pogled na viseče jate polptič-polmisi gotovo ni bil; prej srhljiv. Pa vendar je živalica tako neškodljiva!

Sama vas Rašica leži na nadmorski višini 425 m; vrh hriba Rašice pa je visok 641 m, torej se dviga kar 216 m nad vasio. No, da bi se vnaprej ne zamenjavali imena vasi in vrha nad njo, se vrh Rašice sedaj imenuje Vrh Staneta Kosca. Včasih je bila Rašica lična hribovska vasica z vso potrebnim »infrastrukture«, kot bi rekli danes. Imela je svojo gostilno, svoj gasilski dom in svojo malo gotsko cerkvico sv. Križa, (v listinah se omenja že leta 1526). Tudi svoj lastni vodovod (napeljan iz Urhovega studenca in iz studenca Pod znanimenjem) so imeli vrljci Raščani, kot sami sebi pravijo.

Do okupacije so se domačini preživili s kmetovanjem, umno sadjerejo in uspešno živinorejo. Zavetnega polja je bilo za nezahtevno vas kar zadosti.

MUČENIŠKA RAŠICA

Nemorem drugače imenovati požganji slovenskih vasic – ceprav so skoraj vse v celoti po osvoboditvi obnovljene. Cetudi je tudi res, da je bila Rašica le izseljena in požgana; druge pa je okupator vaščane postrelil ali pa kar žive zmetali v goreče domačije.

Danes je Rašica že kar nova vas. Kar preveč nova in delno skažena z nasilno modernimi gradnjami. Spominski varstvo, varstveniki okolja, arhitekti in urbanisti se tu niso posebno izkazali. Vas skoraj ne sodi več v to lepo naravno okolje. Nikamor se ne premakne obnova v ognju

močno poškodovane stare vaške cerkvice. Tudi pomnik (preprost kamnit kvader), ki ga je zasnival arhitekt Marko Slajmer, je le preskromna oddolžitev mučenških vasic. Pa še postavljen je na tako neroden kraj, visoko nad cestnim ovinkom.

Napis na spomeniku slove:

Poleti 1941 se je iz gordov nad Rašico širil junaški odpor zaslužne slovenskega ljudstva. Da bi ga strli, so fašistične tolpe 20. 9. 1941 požgale vas, prvo v Sloveniji, vasča na izgnan.

Na Rašici, ki je ostala k sreči še vedno vsaj po videzu kmečka vas živi nekaj čez sto domačinov. Starejši so doma, mlade pa mika zaslužek v dolinski industriji. Le neveste iz ravniških krajov se nerade pri možev v hribi. To je pa splošen počitkovski počitki, marljivo in delovno ženo, naj gre v hribovske vasi ponjen.

Sicer pa tudi na Rašici že brne traktorji s svojimi priključki. Danas je Rašica noči biti nazadnjaška vas.

VRH

Mimogrede Avgust koso brusi...

Avgusta Božiča s Poljan nad Jesenicami smo srečali ob cesti v ranem poletnem jutru, ko mu je v roki zvonko pela kosa. Kosi je ob cesti, tisti del travnika pač, kamor kosilnica ne more in kamor se ji tudi ne splača. Delal je zase, za kromo dvem kravam in telci v svojem domačem hlevu.

«**Upokojen sem, enaintrideset let sem delal, potem sem šel v invalidski pokoj,**» pravi Avgust Božič, »kar sedemnajst let sem delal v jeseniški železarni, v martinarni, kot prvi jamski zidar. Najprej je bilo v martinarni težko delo, nazadnje so se delovni pogoji izboljšali. Zdaj sem doma, imam kar dobro pokojnino, 9.000 dinarjev na mesec in tako kar gre.«

Božičevi s Poljan imajo sina, ki je invalid in živi doma. Kot pravi oče, je bil komaj šestnajst mesecev star, ko je zbolel za meningitisom in tedaj, »saj veste, niso se tako znali pozdraviti kot da nes in tako je otrok vseskozi doma. Poskušali so z zavodom v Kamni goricu, a tam je ostal le malo časa – starša sta ga vzela v domačo oskrbo.

Avgust pravi, da poleti pokosi vse tiste senožeti na Poljanah, ki so v strmem hribu, tiste, ki jih je lahko pokositi le s koso. V najem jih je vzel in za njegovo živinico je kar dovolj. Pa še več bi lahko pokosil, ko bi le zmogel.

»**Kar poglejte, tja gor,**« počaže na kočanske hribe, »tam gor je še veliko krme. Tam gor, kjer je zeleno, je strmo, a na drugi strani so dolinice, ki jih nihče ne kosi. Kmetje so večinoma v službi, imajo kosilnice in pokosijo na ravnini, da pa bi »ročne« kosec najeli, se jim nikakor ne splača. Veliko rotvot je še tod okoli, veliko krme bi lahko imeli...«

In spet sta zapela brus in kosa in spet se je Avgust zagrizel v delo.

D. Sedej

Avgust Božič s Poljan nad Jesenicami je zavihel koso... Foto: D. S.

Natečaj Žirovskega občasnika

Uredništvo časopisa Žirovski občanik vabi vse krajane ter druge posameznike in društva, ki se amatersko ali profesionalno ukvarjajo s fotografijo, da sodelujejo v natečaju krajevnega glasila.

V številki, ki bo izšla ob koncu leta, želi v rubriki »Domožanstvo fotografsko predstaviti naselja v okolici Žirov. Gre za vasi in zaselke, ki spadajo v krajevno skupnost Žiri ali pa so kdaj v zgodovini sodila k Žirem.«

Za udeležbo v natečaju sta potrebna dva črnobela posnetka: prvi naj predstavlja panoramo naselja, ki ga fotograf izbere, drugi pa detajl iz njega po avtorjevi lastni izbiri. Prvi naj bo vodoravnega formata v izmeri 13 x 18 cm, drugi pa vodoravnega ali pokončnega formata v enaki izmeri. Rok za oddajo je 15. september 1982. Za objavo jih bo izbrala komisija, sestavljena iz dveh članov uredništva in priznega mojstra fotografije. Nagradni Podrobnejše informacije dajejo člani uredništva Žirovskega občasnika.

Dodajati življenje letom

Jugoslovanski gerontološki kongres, ki je bil spomladi v Ljubljani je podal smernice za nadaljnje delo v socialnem in zdravstvenem varstvu in skrbstvu za stare, pa tudi na polnopravnih 340 članov društva in je vsebovala različna društvena, rekreacijska, politična, gospodarska in druga vprašanja je odkrila različne želje in potrebe upokojencev, ki jih bodo skušali v društvu uresničiti.

Pregledali so tudi dejavnost svojih sekcij. Še posebno je bila uspešna šahovska, ki si je na meddržavnem tekmovanju priborila prvo mesto, droču raziskovanja bioloških, socialno-ekonomskih in zdravstvenih problemov staranja in starosti.

Odkritje spominske plošče

Pokljuka — Pred tremi leti je Združenje šoferjev in avtomehanikov z Bledu prevzelo v oskrbo spomenik padlim borcem udarne čete in 2. čete gorenjskega odreda na pokljuki planini Lipanca. Člani združenja so se obenem obvezali, da bodo vsako leto ob 4. juliju pripravili skupno srečanje z borci, ki so se dodelj sami zbirali na tem kraju in se spominjali svojih padlih tovarišev.

Letošnje srečanje na Pokljuki je bilo še posebno svečano, saj so ob tej priložnosti odkrili na kraju nekdajnega tabora teh enot spominsko ploščo. V pozdravnem govoru je predsednik društva AMD Jože Peterman poudaril, da edino takšen način podprtanjha tradicij naše narodnoosvobodilne borbe zagotavlja njihovo prenašanje iz roda v rod. Društvo pa vsem šoferjem in avtomehanikom se je za njihovo ponosnost zahvalil v imenu borcev Leopold Pernuš, eden od štirinajstih preživelih borcev enote. V svojem pozdravu je obudil spomine na tragične dogodke 3. julija 1942. leta na Lipanci.

Prireditev so s kulturnim sporedom popestrili učenci osnovne šole Bratje Žvan iz Gorj. Srečanje so šoferji in avtomehaniki združili tudi s proslavitvijo praznika svoje organizacije, 13. julija.

Franc Cerne

Šobec pričakuje goste

V kampu Šobec je zdaj okoli 700 gostov, večinoma tujih ali precej manj kot lani v enakem času — Kamp sprejme 2000 obiskovalcev.

Lesce — Turistično društvo Lesce je z veliko prizadevnostjo leta in leta urejevalo kamp Šobec, ki sodi danes med naše najlepše turistične kampe. Vsako leto ga namreč obiščejo številni tujih gostje, ki so namenjeni naravnost v kamp ali pa se vračajo s počitnic ob morju. Kamp ima torej številne stare tuje znance, saj ga nekateri obiskujejo po deset in več let.

Turistični delavci iz Lesce, ki jim kamp Šobec vsako leto prinaša precej dohodka, poskrbijo, da je ob začetku sezone vse pripravljeno. Z veliko prostovoljnega dela so postavili športna igrišča, asfaltirali vhodno cesto in poti v kampu, napeljali električno in električne priključke, zgradili dovolj veliko sanitarij... Se največja pridobitev pa je bila nadomavno trgovina Murke, ki jo je leško trgovsko podjetje postavilo za goste kampa in za domačine tik pred vhodom v kamp. Ta trgovina je odprta po ves dan, tudi ob nedeljah in praznikih, v njej pa lahko kupci nabavijo prav vse, kar potrebujejo.

Kamp Šobec je danes videti zares urejen in prijeten kamp, z restavracijo, ki ponuja pristne domače specialitete in v kateri je tudi postrežba dobra. Pred vhodom v

kamp, v recepciji, so namestili tudi dve javni telefonski govorniki, priejajo izlete v okolico, skratka, gostje se zares ne morejo pritoževati.

A četudi bi se, bi bilo teh pripomb letos kaj malo. V kampu Šobec se pozna naša turistična sezona, morda bolj kot kjerkoli drugje. Če kje, potem smo s Šobcem lahko merili turistični utrip poletne sezone. Danes, v začetku julija, ko bi se morala že začeti »ta prava« sezona, je kaj žalosten pogled na kamp, saj je v njem le okoli 700 gostov, največ tujih. Ti se seveda prav odlično počutijo, saj v idiličnem borovem miru uživajo svoj dopust. Le ob sobotah in nedeljah je nekoliko živahnno, saj v kamp prihajajo domačini od blizu in daleč, na kopanje, na ne-deljsko lenarjenje.

Pri Šobcu v visoki poletni sezoni sprejmejo okoli 2.000 gostov in tedaj je Šobec res tisti Šobec, ki ga najbolj poznamo. Upamo lahko le, da bo v sredini julija znatno več obiskovalcev, ki prihajajo s prikolicami in šotori in da bodo devize, ki jih prinašajo, malo bolj napoplne tudi blagajno Turističnega društva Lesce.

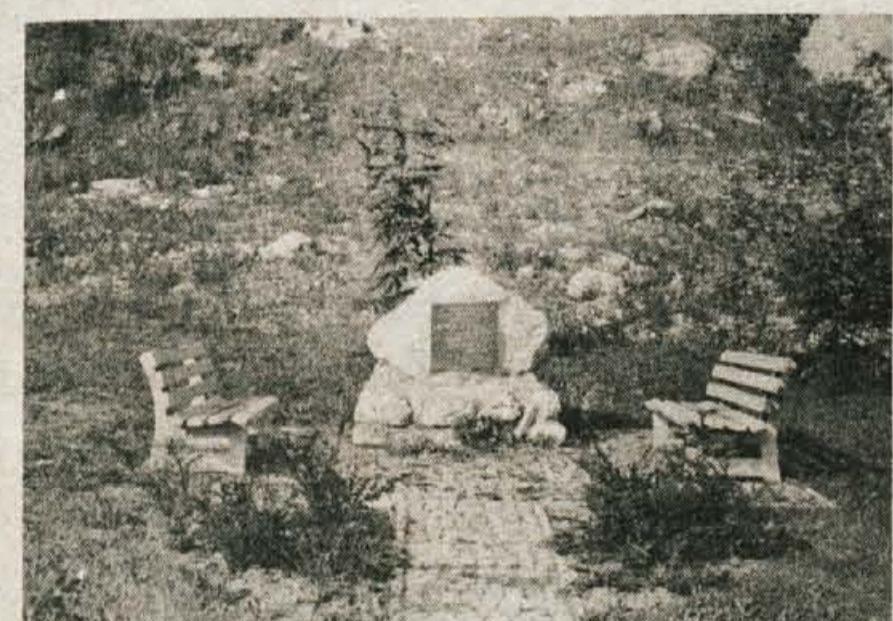
D. Sedej

Šobec pričakuje goste — Prve dni julija pri Šobcu niso sprejeli toliko tujih gostov kot lani, le okoli 700. — Foto: D. Sedej

Rateče — V zgornjesavski dolini se iz leta v leto povečuje reja ovac, saj je vedno večje povpraševanje po ovčjem mesu kakor tudi po volni. Volna je tudi glavni proizvod, ovco ostržejo spomladi, ko gre na pašo in jeseni, ko se vrne s paše. Ovce stržejo ročno s posebnimi škarjami, zadnje čase pa tudi z električnimi škarjami, prirejenimi za strižo ovac. Volno lastniki ovac prodajo kmetijski zadruži ali pa jo obdržijo za lastno uporabo. — Foto: A. Kerštan

Blejska Dobrava — Voznik, ki se pelje z Blejske Dobrave preko Poljan na Bled, ob široki in asfaltirani cesti opazi spominsko obeležje Leopoldu Kovačiću, borcu jeseniško-bohinjskega odreda. Očitno je, da spominsko obeležje krajevna organizacija ZZB NOV Blejska Dobrava zares lepo vzdržuje, saj je ob njem veliko zelenja, namestili pa so tudi klopi. — Foto: D. Sedej

Gradbišče na Planini — Konec junija so delavci Cestnega podjetja Kranj začeli z gradnjo novega cestišča, ki bo povezovalo Delavski most in Smledniško cesto s središčem Kranja. Kakšnih 400 metrov ceste bo tokrat narejene (do Doma upokojencev). Podhod na tej novi cesti pri stolnicah, ki ga je gradil Gradbinec je že dokončan, tako da imajo stanovalci Planine kljub gradbišču možen prehod. Pričakovati pa je, da bo cesta zaprta še do konca julija. — Foto: D. Dolenc

Obisk varaždinskih aktivistov RK

Radovljica — Občinski organizacija Rdečega križa Radovljica in Varaždin že šesto leto sodeluje na osnovi listine o pobratenju. Za razliko od drugih podobnih sodelovanj se to uresničuje neposredno med krajevnimi organizacijami in posameznimi aktivisti občin s skupnimi akcijami.

Razen medsebojnih obiskov in dogovorov ter prenašanju delovnih in organizacijskih izkušenj se aktivisti Rdečega križa iz krajevnih in občinskih organizacij udeležujejo strokovnih posvetov in skupnih seminarjev, praktičnih vaj in neposredno izmenjujejo krvodajalce.

Ob koncu junija je bilo na obisku v radovljiski občini 43 aktivistov Rdečega križa iz varaždinskih občin. Od teh jih je 35, se preden so prišli v Radovljico, na Zavod za transfuzijo krvi v Ljubljani darovalo križ. Gostom iz prijateljske hrvaške občine Varaždin so predstavniki občinske organizacije Rdečega križa priredili

prisrečen sprejem. Po dogovoru so nato odšli v več krajevnih skupnosti Radovljico, Begunje, Bled, Bohinjsko Bistrico in Gorje. Povsed so jim pripravili dobodoščico s folklornimi skupinami, pevskimi zbori in godbo na pihala kot v Gorjah in s tamburaškim orkestrom v Bohinju. Goste so nato prevzeli posamezni aktivisti na svoje domove.

Aktivisti RK iz Varaždina so sodelovali na skupnih razgovorih o nadalnjem sodelovanju občin s skupnimi organizacijami, kjer so skupaj sprožili pobudo, da bi dve krajevni organizaciji Rdečega križa iz vsake občine še letos jeseni podpisali listino o pobratenju.

Med bivanjem v radovljiski občini so si v spremstvu svojih gostiteljev varaždinski aktivisti Rdečega križa ogledali muzej Tomaža Godca, jezero in slap Savico, na Bledu blejske zanimivosti in Vintgar, v Radovljici pa starci del mesta in Celbarski muzej.

JR

Alpinistične novice

Med vsemi novicami je gotovo najbolj zanimiva 1. ponovitev Direktno smeri izza kupa v Kočni, katero sta že pred 43 leti preplezala Jezerjana Krč in Volc. 30. 6. pa sta jo ponovila Krničar Davo in Luka. Smer je izredno krušljiva, najtežji raztežaj pa je krepko težji od ocene v vodniku. V smeri sta našla tudi klin. Ista naveza je v juniju preplezala tudi prvenstveni Vzhodni greben v Velikem Kupu v Kočni (smer poteka levo od Innamove).

24. 6. sta Davo Krničar in Murn ponovila Davotovo v Kočni. Krničar Luka pa je poleg drugih lažjih vzponov zmogel tudi Centralno v Dolški skrbini v setopu.

MATJAŽ DOLENC

Kolesarstvo

Uspešen nastop na balkaniadi

Poiana Brasov – Naši kolesarji, zlasti mladinska reprezentanca, so se na balkanskem prvenstvu v Romuniji kar dobro odrezali. Mladinci so v ekipni vožnji na čas na 70 kilometrov osvojili zlato kolajno. Progo so prevozili s povprečno hitrostjo 43,3 kilometra na uro. Repräsentanco Romunije so prehiteli za 2,57 minute, Bolgarija pa za več kot tri minute. V ekipi Jugoslavije so sodelovali: Robi Sebenik, Sandi Papež, Robert Pintarič in Mikuš Rnjaković.

Novomeščan Sandi Papež je zlati medalji v ekipni vožnji dodal še zlato v sobotni posamični vožnji na 100 kilometrov in tako postal najuspešnejši tekmovalec 15. balkanskih iger. Sebenik je bil peti, Rnjaković šesti, Kosirnik sedmi, Marton deveti, Carić, Trampuž in Pintarič pa so se uvrstili na 16., 19. oziroma 48. mesto.

Nekoliko manj uspešni so bili na prvenstvu člani, ki se jim je poznala utrujenost po dirki Po Jugoslaviji. V ekipni vožnji, ki je bila v petek na 100 kilometrov dolgi progri, so osvojili tretji čas, za reprezentancama Bolgarije in Romunije. Bolgari so našo ekipo (Vinko Polončič, Jure Pavlič, Vlado Marn in Janez Lampič) prehiteli kar za 4,14 minute. Romuni pa za 3,39 minute. Naši so sicer dotori začeli, na zadnji četrtini proge pa so prišli v krizo. Vlado Marn je odstopil in tako se trojica kolesarjev ni mogla več enakovredno kosaati s popolnimi ekipami.

Uspešnejši je bil jugoslovanski nastop na nedeljski posamični dirki, ko je 19. letnemu Juretu Pavliču šele v sprintu odvezel zlato kolajno Grk Kanellopoulos. Razen Pavliča sta dobro vozila še Lampič, ki je bil peti, in Polončič, ki je osvojil 11. mesto. Borovičanin je bil 18., Cuderman 21., Babač 24. in Pavlovič 29. medtem ko je Marn odstopil.

Balinanje

ZLIT zmagovalce

TRŽIČ – Pod pokroviteljstvom Občinskega odbora ZŽB NOV Tržič, ki je prispeval lep prehodni pokal zmagovalni ekipi Zlita, in v organizaciji Sportnega združenja »5. avgust« iz Tržiča ter občinske telesokulturne skupnosti je bil na baliniku na Ravnah balinarski turnir v počastitev 4. julija – Dneva borca. Nastopilo je 9 tržičanskih ekip, ki so se največ pomerile v dveh skupinah vsaka z vsako, najboljši dve ekipi iz vsake skupine pa sta se pomerili v finalnem turnirju.

Največ uspeha je imela ekipa Zlita, ki je nastopila v postavi Janez Tomažič, Božo Jurčevčič in Stane Pehač in je premočno osvojila prvo mesto pred ekipo mladih iz Raven (Stane Knific, Božo Debevc, Darko Zupan) in ekipo ZZB NOV (Ivan King, Janez Stefe, Hanzi Klemenc), četrta pa je bila ekipa Klavnice (Polde Kavčič, Karel Hadža, Drago Mikulandž).

Turnir je potekal na težav in v prijateljskem vzdružju, prikazane igre pa so bile borbeni in kvalitetne.

J. Kikel

Kranjčan Vojko Podvršček, ki ima za svoje trenerško delo vso podporo v delovni organizaciji Ikar iz Kranja. »Za to sezono smo s pripravami začeli v maju. Takrat so se namreč v Kamniku prebudili iz spanja, saj ni bilo znano, če bomo letos lahko sploh nastopali. Zeleno luč za naše igranje v tej medrepubliški ligi je prišla še po temeljnem pogovoru z ZTKO Kamnik in Vaterpolosko zvezo Slovenije. Bilo je vprašanje finančiranja. Težave so bile tudi z igralci. Nekaj jih je odšlo v JLA, Schnabl pa na delo v Irak. Tako mi je ostalo osem igralcev. Pri igralcih smo se morali ozreti tudi pri Triglavu. V našem moštvu bodo igrali Tomo Balderman, Velikanje in Wagner. Ni še vse tako kot bi moral biti, a vseeno priprave v Premanturi so bile izredno koristne.«

Za igralce Kamnika bo ta sezona težka, saj morajo osvojiti četrti do peto mesto.

Nogomet

Končana tržiška liga

TRŽIČ – Čeprav je nogometni klub v Tržiču v lanskem letu prenehal delovati, kajti niti po večkratnih poskuših skupina klubnika ni bila sklepčna, so se posamezni ljubitelji te igre odločili, da klub vsemu pripravijo rekreacijsko ligo, ki je že vsa doleta vedno pritegnila zanimanje širokih množic ljudi.

S tem namenom se je pri TKS v Tržiču osnoval poseben odbor za pripravo in vodenje TRIM lige v nogometu, ki ga vodi nekdanji nogometar Mirko Anko in še nekaj njegovih kolegov, ki je uspešno opravil svojo nalogo, saj je spravil pod streho prvi del rekreacijskega tekmovalnega in to brez kakršnih kolik zapletov in nepravilnosti.

V letosnji ligi je sodelovalo 11 ekip, kar pomeni okrog 200 nogometarjev, rekreacijske željne občanov, ki so se trikrat tedensko zbirali na nogometnem igrišču pod Gradom. Največ uspeha je imela ekipa Petrola, ki se je na čelo prebila še v zadnjih kolih, prej pa je bilo vodstvo ves čas v rokah drugouvrščene ekipe Podmladka. Na tretjem in četrtem mestu sta ekipe Blue racers in Koprive – Te štiri ekipe pa so edine, ki se bodo v jesenskem delu še lahko borili za osvojitev letosnjega prvenstva, torej naslova občinskega prvaka v nogometu.

Lestvica po spomladanskem delu prvenstva:

1. Petrol	1091	0 35:	5 19
2. Podmladek	1073	0 43:	7 17
3. Blue racers	1071	2 35:	9 15
4. Koprive	1071	2 27:	11 15
5. Gasa	1051	4 18:	16 11
6. SGP	1040	6 16:	16 8
7. Kino	1032	5 16:	20 8
8. BPT	1031	6 23:	30 7
9. River Plate	1021	7 11:	24 5
10. Loka	1021	7 11:	28 5
11. Kamele	1000	10 4:	69 0

J. Kikel

Balinanje v Tržiču. Igrata ekipa borcev in mladine – Foto: J. Kikel

Kranjčan Vojko Podvršček, ki ima za svoje trenerško delo vso podporo v delovni organizaciji Ikar iz Kranja. »Za to sezono smo s pripravami začeli v maju. Takrat so se namreč v Kamniku prebudili iz spanja, saj ni bilo znano, če bomo letos lahko sploh nastopali. Zeleno luč za naše igranje v tej medrepubliški ligi je prišla še po temeljnem pogovoru z ZTKO Kamnik in Vaterpolosko zvezo Slovenije. Bilo je vprašanje finančiranja. Težave so bile tudi z igralci. Nekaj jih je odšlo v JLA, Schnabl pa na delo v Irak. Tako mi je ostalo osem igralcev. Pri igralcih smo se morali ozreti tudi pri Triglavu. V našem moštvu bodo igrali Tomo Balderman, Velikanje in Wagner. Ni še vse tako kot bi moral biti, a vseeno priprave v Premanturi so bile izredno koristne.«

Za igralce Kamnika bo ta sezona težka, saj morajo osvojiti četrti do peto mesto.

Nogomet

Končana tržiška liga

TRŽIČ – Čeprav je nogometni klub v Tržiču v lanskem letu prenehal delovati, kajti niti po večkratnih poskuših skupina klubnika ni bila sklepčna, so se posamezni ljubitelji te igre odločili, da klub vsemu pripravijo rekreacijsko ligo, ki je že vsa doleta vedno pritegnila zanimanje širokih množic ljudi.

S tem namenom se je pri TKS v Tržiču osnoval poseben odbor za pripravo in vodenje TRIM lige v nogometu, ki ga vodi nekdanji nogometar Mirko Anko in še nekaj njegovih kolegov, ki je uspešno opravil svojo nalogo, saj je spravil pod streho prvi del rekreacijskega tekmovalnega in to brez kakršnih kolik zapletov in nepravilnosti.

V letosnji ligi je sodelovalo 11 ekip, kar pomeni okrog 200 nogometarjev, rekreacijske željne občanov, ki so se trikrat tedensko zbirali na nogometnem igrišču pod Gradom. Največ uspeha je imela ekipa Petrola, ki se je na čelo prebila še v zadnjih kolih, prej pa je bilo vodstvo ves čas v rokah drugouvrščene ekipe Podmladka. Na tretjem in četrtem mestu sta ekipe Blue racers in Koprive – Te štiri ekipe pa so edine, ki se bodo v jesenskem delu še lahko borili za osvojitev letosnjega prvenstva, torej naslova občinskega prvaka v nogometu.

Lestvica po spomladanskem delu prvenstva:

1. Petrol	1091	0 35:	5 19
2. Podmladek	1073	0 43:	7 17
3. Blue racers	1071	2 35:	9 15
4. Koprive	1071	2 27:	11 15
5. Gasa	1051	4 18:	16 11
6. SGP	1040	6 16:	16 8
7. Kino	1032	5 16:	20 8
8. BPT	1031	6 23:	30 7
9. River Plate	1021	7 11:	24 5
10. Loka	1021	7 11:	28 5
11. Kamele	1000	10 4:	69 0

J. Kikel

Kamničani v borbi za obstanek

KAMNIK – Za vaterpolskimi prvoligaši v ligi B bodo to soboto v novo sezono startala tudi vaterpoliska moštva v medrepubliksi ligi. V tej ligi bodo igrali Koper, Burin (Reka), Insel (Banja Luka), Gusar (Filip Jakov), Biograd, Brodograditelj (Betina), Jedinstvo iz Žadra in Kamnik. Torej res pisana društva, ki se bo borila za prvaka.

Za razliko od kranjskega Triglava, ki nastopa v višjem tekmovalnju kot Kamničani, bodo le-ti v novo sezono startali v gosteh. »V prvem kolu startamo v soboto v Zadru in v nedeljo v Filip Jakovu. Tudi v naslednjih dveh kolih smo gostje. Igrali bomo v Betini in Biogradu,« pravi trener Kamnika in Podvršček.

Čeprav imajo pri VK Kamniku težave glede igralskega kadra in dokaj težak finančni položaj pa vseeno upamo, da bodo igralci skupaj s trenerjem Vojkom Podvrščkom dokazali, da je bila tudi letošnja načela dobra. Škoda bi nameč bilo, da bi v Kamniku vaterpolo propadel. V vseh teh letih so prav Kamničani s svojo igro in nastopanjem v medrepubliksi ligi dokazali, da so sposobno moštvo. Igrali so naredio vse, da vaterpolo v Kamniku ni v razsulu. Toda že nekaj let nazaj v Kamniku ostali ne najdejo prave poti, da bi ta poletni šport lahko še bolj zaživel.

D. Humer

Dobro obiskano tržiško kopališče

TRŽIČ – Ogrevana voda v tržiškem letnem bazenu je izredno velika pridobilje za vse rekreacije željne Tržičane. Kopalna sezona se je s tem podaljšala vsaj za trikrat, saj ima voda vedno okrog 24 stopinj Celzijev in nudi prijetno osvežitev tudi v dneh, ko je bilo sicer nekdaj za kopanje neprimerno zaradi nizkih temperatur vode.

Investicija v toplovoz iz Zlita, ki je bila težko pričakovanja, je bila, kot sedaj lahko ugotovljamo, zelo upravičena. O tem pričajo tudi številni kopalci, ki se vsak dan zbirajo ob bazenu. Kopalci pa ne prihajajo samo iz tržiške občine, temveč tudi iz drugih krajev Gorenjske, saj je znano, da je voda v tržiškem bazenu vedno čista, kopališče sam pa prijetno urejeno.

Zivčava na tržiškem kopališču ne manjka tudi v dopoldanskih urah, saj so takrat najbolj pogosti obiskovalci osnovnošolci, ki uživajo poletne počitnice. Telesnokulturalna skupnost, skupnost otroškega varstva in izobraževalna skupnost pa so v teh dneh organizatorice začetnega in nadaljevalnega tečaja plavanja za otroke od petega do deseteleta starosti. Udeležba je letos prav zaradi ogrevane vode izredno množična, saj starši radi pustijo svoje otroke na kopališče, ker vedo da je možnost prehladov zaradi tople vode v bazenu zmanjšana na minimum. Tako je v tečaju kar 250 otrok, ki so razdeljeni v dve večji skupini, ki imata vadbno ločeno po dve uri, za vsako skupino pa skrbijo po 12 učiteljev plavanja, ki delajo pod strokovnim vodstvom Silve Japla. V Tržiču na ta način že pri najmlajših skrbijo za odpravljanje plavalne nepismenosti.

J. Kikel

24 ur košarke v Cerkljah

CERKLJE – V petek ob 19. uri se je na igrišču za osnovno šolo Davorin Jenko v Cerkljah pričela tradicionalna 24-urna košarkarska tekma med KK Senčur in KK Cerkle. Za vsako ekipo je nastopilo po 24 igralcev, tekmo je sodilo 8 sodnikov, organizirani pa so jo ob 4. juliju – dnevu Božiča. Omeniti velja, da so bili gostje vse skoz vodstvu, največ za 100 košev, pri organizaciji pa sta sodelovala tudi osnovna šola Davorin Jenko Cerkle – Central TOZD Vino Kranj. Rezultat je bil 1771:1683 za KK Senčur.

KK Senčur: Potočnik 168 košev, Potočnik 138, Križnar 114, Horvat 113, Golob 111, Bradan 104, Tadić 98, Sajovic 99, Jovanović 88, Kalan 87, Prestor 84, Gorenc 78, Kordež 75, Žirovnik 70, Perdan 62, Rudec 47, Golob 42, Krivec 38, Gorenc 29, Okoren 22, Vidic 10, Sekne 21 košev.

KK Cerkle: Bavdek 170 košev, Perko 151, Sobočan 130, Bobnar 118, Korošec 118, Skubic 111, Kepic 103, Žargav 95, Kropivnik 86, Kne 78, Pustoslemsek 74, Mezec 74, Branković 73, Bolka 65, Branković 65, Bavdek 58, Remic 46, Bobnar 36, Gričar 31, Lampe 25, Ravnikar 24, Lubej 24, Kovačič 20, Suler 21 košev.

J. Kuhar

Prvenstvo v Radovljici

RADOVLJICA – Na balinjiščih v Radovljicih in v Lesčah je bilo vzorno organizirano 31. republiško prvenstvo četrtov v balinjanju. Nastopilo je 24 moštev vseh slovenskih balinarskih klubov. Zmagal

MALI

telefon
27-960

nasproti porodnišnice

C. JLA 16 uprava
komerciala 28-463

PRODAM

Prodam 7 tednov stare PUJSKE, mesne sorte. Golniška 1, Kokrica 6667
NEMŠKE OVČARJE, cistokrvne, star 7 tednov, starši z rodovnikom, prodam.
Jože Andrejka, Radovljica, Bazoviška 4, tel. 064-75-946 6669

Prodam črn in rdeč RIBEZ. Prodaja vsak dan od 8. do 20. ure. C. I. maja 4, tel. 21-582 6683

Prodam pakirano LESNO OGLJE. Franc Čadež, Delnice 7, Poljane nad Škofjo Loko 6703

Prodam OBRAČALNIK za seno za košnico BCS. Potoče 16, Preddvor 6718

Prodam rabljeno STREŠNO OPEKO (cementni špičak). Oblak, Britof 319 6819

Prodam KAJAK PRION - HAI za spust, z opremo ali brez. Tel. 064-61-155 6824

Poceni prodam globok OTROŠKI VOČEK tribuna. Telefon 064-61-155 6825

Ugodno prodam tračno ŽAGO (kolesa premer 80 cm) v zelo dobrem stanju. Čemažar, Stara Loka 4, Škofja Loka 6865

Prodam GOBELIN »Jelen«, 75 x 58 cm. Virnaša 87, Škofja Loka 6866

Prodam rabljene DESKE in bankine. Lukovica 20, Vodice nad Ljubljano 6867

Prodam 12 ton GASENEGA APNA, starega 20 let, in 6000 kosov OPEKE, mali format. Jože Zlebir, Dvorje 15, Cerknje 6868

Prodam SEDEŽNO GARNITURO, kavč in dva fotelja. Rupa 13/A, Kranj, telefon 21-228 6869

Prodam dve OTROŠKI POSTELJICI z jogijem, Olga Šteblaj, C. Staneta Začetka 26, Kranj 6870

Prodam KRAVO za meso. Hraše 46, Smlednik 6871

Prodam DIRKALNO KOLO rog super 12 prestav št. 57, kupljeno junija 1982. Janez Gradišar, Sp. Duplice 67 6872

Prodam 4 kub. m MIVKE, oziroma SIPE. Edvard Simončič, Žerjavka 5 pri Trbojah, Kranj 6873

Prodam KROMPIR. Trboje 54, Kranj 6874

Ugodno prodam 4 kW termoakumulacijsko PEČ, dve leti star PRALNI PROJ gorenje, uporaben, lahko tudi za 150-litrski HLADILNIK in dva AVCA s predali, dobro ohranjena. Kučna 10, Kranj - Orehek 6875

Prodam OTROŠKO POSTELJICO z jogjem, PLINSKO PEČ super ser in OPED zindap v nevozemnem stanju. Informacije po tel. 83-853 6876

Zaradi selitve prodam rabljeno KUHI NJO in DNEVNO SOBO ter prenosno GARAZO. Ogled od 19. ure dalje na naslovu: Grandovec, C. Kokrškega odreda 16, Kranj 6877

Prodam suhe hrastove DESKE, debeline 32 mm za 14 stopnic. Franc Hribenik, Naklo 89 6878

Prodam 3 kW termoakumulacijsko PEČ in PONY EXPRESS solex. Telefon 26-747 6879

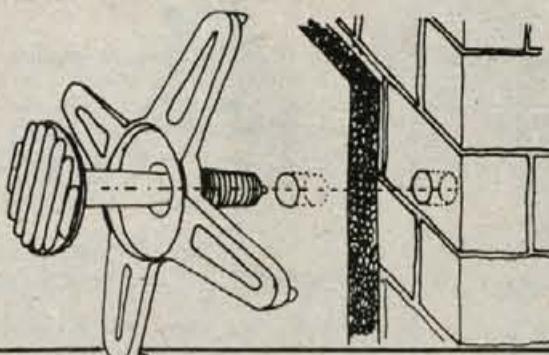
Prodam 3 kub. m suhih smrekovih DESK. Naslov v oglašnem oddelku. 6880

Prodam DESKE, 40, 30 in 20 mm, in TELICO po izbiri. Viktor Narobe, Grad Cerknje 6881

Prodam SOTOR (4x4) z dvema spalnima. Telefon 23-470 6882

Prodam KOMBI PLOŠČE in ŽELEZO. Informacije po tel. 28-714 6883

Prodam DIRKALNO KOLO favorit na prestav za 7.000 din. Ljubo Burazin, Čankarjeva 16, Radovljica 6884

ENOSTAVNA UPORABA,
VELIK USPEH!

izolacijska sidra
in zvezde v različnih velikostih
za izolacijske obloge od 3 pa do 10 cm

MARIJA
PRIMC

Cesta na Klanec 3, Kranj
(v bližini gostilne Blažun)

Vam nudi kvalitetno
in hitro izdelavo
vseh vrst očal.

Od 19. 7. do 17. 8. 82
zaradi dopusta zaprto

Prodam GRADBENO DVIGALO in PEČ za centralno kurjavo feroterm. Golnik št. 10 6885

Prodam TRAKTOR fiat, goseničar, z vtiči, 55 KM, in kombinirani ŠKOBELNI STROJ (stari model). Franc Jurčič, Dol 4, Medvode 6886

Prodam novo DIRKALNO KOLO maraton. Srečo Štular, Podmart 3 6887

Prodam DIRKALNO KOLO. Emil Gračič, tel. 28-364 6888

Prodam BETONSKO ŽELEZO, premera 6 in 10 mm, približno 1500 kg. Janez Godnov, Potarje 6, Tržič 6889

V Mojsstrani prodam betonski MESALEC in troje zastekljenih BALKONSKIH VRAT z roketo. Informacije po tel. 061-265-647 popoldan 6890

Ugodno prodam KNJIŽNO ZBIRKO »Naša beseda«. Telefon 064-75-010 - int. 346 od 6. do 14. ure 6891

Prodam 6 tednov stare PUJSKE. Počovo 4, Tržič 6892

Prodam ŠOTOR (nemški) za 3 osebe. Murgič, Bistrica 56, Tržič (torek, sreda, od 18. do 20. ure). 6893

Ugodno prodam dve enojni POSTELJI in eno OTROŠKO, vse z jogijo. Telefon 22-001 6917

Prodam RADIO iskra HI-FI, 2 x 50 W stereo in 12-stransko akustično KITERO. Avgust Pogačnik, Pševska 3, Kranj 6918

Prodam JARKICE, stare 8 tednov, rjave, hisex. Pepca Pivk, Loka 9, Tržič, telefon 50-296 6919

KUPIM

Kupim FOTELJE, znamke fjord. Telefon 22-992 dopoldan 6893

Kupim KOSILNICO agria ali podobno. Tone Soklič, tel. 50-451, int. 25 6894

Prodam MOPED avtomatični 3 M. Telefon 064-61-155 6763

VOZILA

Prodam MOPED avtomatični 3 M. Telefon 064-61-155 6763

Osnovna šola
LUCIJAN SELJAK
Kranj

Komisija za delovna razmerja razpisuje prosta dela in naloge

- učitelja slovenskega jezika
P ali PU slovenskega in srbohrvatskega jezika

- učitelja biologije in kemije
P ali PU, za določen čas od 1. 9. 82 do 30. 4. 83
(nadomeščanje delavcev na porodniškem dopustu)

- učitelja telesne vzgoje
P ali PU, za določen čas, od 1. 9. 82 do 31. 8. 83

in objavlja prosta dela in naloge snažilke na podružnični šoli Orehek.

Razpis velja 15 dni po objavi.

Sporočamo žalostno vest, da nas je v 68. letu starosti po težki bolezni zapustil dragi mož in skrbni oče, brat in stric

JOŽE VALJAVEC

upokojenec iz Tržiča, Proletarska 3/A

Pogreb dragega pokojnika bo v torek, 13. julija 1982, ob 17. uri v Tržiču

ZALUJOČI: žena Francka, hči Draga, sin Jože, brat Maks z družino ter drugo sorodstvo

Tržič, Ljubljana, Podbrezje, Kranj

MARIJE KRISTANC

roj. BENDA iz Voklega št. 59

se iskreno zahvaljujemo sosedom za izkazano pomoč, sorodnikom, prijateljem in znancem za darovanje cvetje in izraze sožalja. Posebej hvala župnikoma iz Vogelj in Šenčurja, zdravnici dr. Sajevič in pevcem upokojencev iz Kranja.

VSEM, KI STE JO SPREMILI NA ZADNJI POTI, ŠE ENKRAT LEPA HVALA!

VSI NJENI

Voklo, 9. julija 1982

ALPETOUR

TOZD Potniški promet Kranj

Obvešča

cenjene potnike, da v času od 15. julija do 31. avgusta ne vozijo avtobusi na liniji:

Linija	Odhod - prihod	Ne vozi
KRANJ - LJUBLJANA	6.50 - 7.20	D
KRANJ - LJUBLJANA	13.05 - 13.42	D
KRANJ - LJUBLJANA	17.00 - 17.37	D
LJUBLJANA - KRANJ	15.50 - 16.27	D

V času kolektivnih dopustov od 19. julija do 7. avgusta velja SOBOTNI VOZNI RED na vseh MESTNIH LINIJAH in na liniji: ZG. BELA - PREDDVOR - KRANJ in KRANJ - PREDDVOR - BAŠELJ.

GASILSKO DRUŠTVO
SPODNJI BRNIK PRIREDI
V NEDELJO, dne 18. 7. ob 14. uriVELIKO
BLAGOVNO
DENARNO
TOMBOLO

Dobitki:

DENARNA PREMIJA 500.000,-
AVTOMOBIL CITROEN VISA
VIKEND PARCELA 500 kv. m (Šenturška gora)
VIKEND PARCELA 500 kv. m (Šenturška gora)
VIKEND PARCELA 500 kv. m (Šenturška gora)
AVTOMOBIL ZASTAVA 850
ŠTIRI PREMIJE PO 100.000,-
PET MOTORNIH KOLES - PONY
DESET PONY KOLES

TO PA ŠE NI VSE!

Nastopajo:
MOPED SHOW (Rifle, Tof, Marta)
MIŠA MOLK
ANDREJ ŠIFRER
XII. NADSTROPJE

Predprodaja kart:

- Gostilna »ZAJC« LAHOVČE
- Gostilna »PRI CILKI« ZGORNJI BRNIK
- Trafika CERKLJE!

V SPOMIN

14. julija 1982 mineva leto.
odkar nas je zapustil naš dragi
mož, oče in stari oče

ANDREJ
PERNE

Vsem, ki se ga spominjate iskrena hvala!

VSI NJEGOVI

Orehek, 11. julija 1982

ZAHVALA

Ob smrti naše druge sestre in tete

MARIJE KRISTANC

roj. BENDA iz Voklega št. 59

se iskreno zahvaljujemo sosedom za izkazano pomoč, sorodnikom, prijateljem in znancem za darovanje cvetje in izraze sožalja. Posebej hvala župnikoma iz Vogelj in Šenčurja, zdravnici dr. Sajevič in pevcem upokojencev iz Kranja.

VSEM, KI STE JO SPREMILI NA ZADNJI POTI, ŠE ENKRAT LEPA HVALA!

VSI NJENI

Voklo, 9. julija 1982

Prvič s puško na rami

V Dražgošah poteka letošnje obrambno usposabljanje za mladino iz Škofjeloške občine, ki ne obiskuje srednjih šol — Dobra organizacija pouka in dejavnosti za prosti čas — Mlade najbolj zanima oborožitev

Dražgoše — Vas pod Jelovico, znana po legendarni bitki Čankarjevega bataljona med narodnoosvobodilno borbo, je že drugič zbirališče mladih iz Škofjeloške občine, ki po končani osnovni šoli ne nameravajo nadaljevati izobraževanja v srednjih šolah. Zanje namreč zakon o ljudski obrambi predpisuje obvezno 25-dnevno obrambno usposabljanje v organiziranem taboru. Skupina prek 50 mladih in mladincev ima med poletnimi meseci najprimernejši prostor za bivanje in delo v tamkajšnji šoli, junaška zgodovina kraja pa jih obvezuje in spodbuja pri nadaljevanju svetljih tradicij prednikov iz partizanskih vrst.

Lično urejeni, letos so jih prvič oblekli v nove uniforme in vsakemu dali tudi svojo puško, pa vojaško postrojeni spominjajo na prave vojake pri uresničevanju vzognjega programa. Le njihova neizkušenost v izpolnjevanju vojaških dejanj in mladostna zvedavost za vsako novost izdajata, da doslej še niso bili na takem usposabljanju.

Kar veliko se morajo naučiti v 140 urah pouka. Letošnji novi načrt obrambne vzgoje obsega poleg uvodnih navodil o vojaškem obnašanju in ravnanju predavanja o sistemu splošne ljudske obrambe, bojnih sredstvih in taktiki vojskovanja pa prvi medicinski pomoči. Pri strokovnem pouku dajejo poudarek praktičnemu delu, veliko koristnega za bodoče življenje pa mladi zvedo tudi med raznovrstnimi dejavnostmi v prostem času. Razen kulturnih in športnih aktivnosti imajo organizirane pogovore o poklicnem usmerjanju, odnosih med mladimi in zdravem življenu. V interesnih dejavnostih je odločilnega pomena zlasti delo aktivna Zveza socialistične mladine, ki skrbi tudi za obveščanje in stike s krajanji.

»Naše delo,« pripoveduje poveljnik tabora Anton Oman, »je skrbno in dobro organizirano. Za izvedbo pouka, ki poteka od 8. do 12. ure, v glavnem zunaj, smo zadolženi rezervni oficerji in nižje oficerke. Program vzgoje skušamo kar največ povezovati s praksom, kar nam omogoča tudi dobra materialno-tehnična oskrbljenost. Med mladimi, tako fanti kot dekleti, je največ zanimanja za oborožitev; to je razumljivo, saj se prvič srečujejo z njo. Sicer pa je treba vzpostaviti z njimi samo pristen tovariški stik in gre brez težav pri delu na kateremkoli področju.«

Da je delo z mladimi prijetno, je potrdila tudi komandirka ene od enot mladink Fani Špeljter iz Škofje Loke, ki si je pridobila čin desetarke med lanskoletnim usposabljanjem mladih prostovoljk v Mariboru in si je že lani na urjenju enot teritorialne ob obrambe v Poljanski dolini nabrala prve izkušnje v vodenju in poveljevanju. Kot je med drugim pojasnila, se mladi kaj hitro privadijo na vojaško uniformo in red, če starešinam zaupajo. Zato je treba prisluhniti njihovim drobnim težavam in jim v vsem priskočiti na pomoč.

Med odmorom po kosiu smo zapisali eno od 26 mladink in enega izmed 27 fantov, naj nam zaupata nekaj svojih vtisov z urjenja. **Marina Marink iz Dražgoša je povedala:** »Dobro je, da tudi dekleta vemo osnovne stvari o splošni ljudski obrambi in se spoznamo z orožjem. Za to, posebno za praktično urjenje, doslej nismo imeli možnosti. Prijetno je tudi skupno življenje. Mladi, mnogi se že poznamo, se bližujemo med seboj in odkrivamo skupne interese. V prostem času rada

igrat obojko. Za sobotno srečanje z dražgoško mladino pripravljamo kulturni spored, med katerim bom recitirala.«

Svojo tovarišico iz tabora je dopolinil Lado Hašič iz Dolenje vasi: »Včasih prebiram Našo obrambo, kjer kaj zvem o vojaških stvareh. Na tem usposabljanju sem se naučil veliko novega; fantje najraje tekmujejo v raz-

stavljanju puške. Zanimam se za vse. Mislim, da mi bo zato lažje pri vojakih. Če mi je kaj dolgčas tukaj? Ne, je kar zabavno. Ob večerih gledamo poučne filme, včasih pripravimo pleš, vsak dan pa je čas za šport.«

Mladim, ki so na obrambnem usposabljanju v Dražgošah, je zares prijetno in dobro. O tem so se med nedavnim obiskom pri njih prepričali tudi vodstveni družbeno-politični delavci iz Škofjeloške občine, ki so svoj pogovor z delavci Škofjeloškega oddelka za ljudsko obrambo posvetili sedanjem organizaciji obrambnega pouka. Ob tem so se prav tako dogovorili za nekatere spremembe, ki naj bi mladim še izboljšale življenske razmere med usposabljanjem in zagotovile kar največjo uspešnost pri nadaljnjem delu na tem področju.

Stojan Saje

GLASOVA ANKETA

Šoferji, srečno

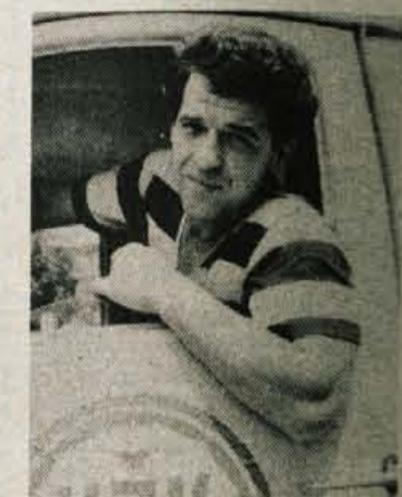
Devetintrideset let že mineva od 13. julija 1943, ko je bila v Žumberku ustanovljena prva slovenska motorizirana partizanska enota. Ta dan so si slovenski poklicni šoferji izbrali za svoj praznik. Praznovali ga bodo, nekateri kar za volanom.

Njihove usluge potrebujemo vsak dan, vsak čas, ob nedeljah in praznikih pa še posebej, ko nas vleče na vse strani. Šoferji avtobusov so tu najbolj prizadeti. Šoferji v ostalih delovnih organizacijah imajo svoj delovni čas po večini le od šestih do dveh. Ti imajo svoje delo in življenje še najbolj urejeno. Otežujejo ga jim le razmere na cesti, pa vročina ali miraz. Še hujše kot za avtobusne šoferje pa je nedvomno za voznike težkih priklopnikov, avtovlakov, ki s svojimi vozovi vozijo daleč, v tujino, celo na druge kontinente.

To je trd kruh. Nič čudnega, da se potegujejo za posebno, skrajšano delovno dobo. Pošteno jo zaslužijo. Razmere na cestah so vse slabše. Prometa vedno več, ceste pa slabo vzdrževane. In kaj si žele za svoj praznik? Predvsem zdravja in srečne vožnje, pravijo vsi po vrsti. Pa morda tudi česa, kar se tiče nas ...

na Maistrovem trgu, da razložim kruh. Praznovali smo že prejšnji teden. Vsí naši šoferji smo se zbrali na majhnem pikniku ob jezeru v Bobovku. Drugo leto bomo pa povabili še družine.«

Dušan Fern, šofer pri KZK Kranj: »Šest let že razvazam mleko in mlečne izdelke po Kranju in vsej Gorenjski. Poprečno po sto kilometrov naredim dnevno s tovornjakom. Ceste so še kar v redu, veliko je pa na cesti obestnih šoferjev, ki bi se ob tolikih nesrečah vendarle že moralni malo zamisliti. Šoferji KZK smo praznovali v Hrastju. Lepo je, da se dobimo skupaj. Naše želje so zagotovo srečna vožnja, boljše razmere na cesti in pa seveda večji osebni dohodki. Menda jih bomo nekaj popravili. Čas bi že bil.«

Edo Osredkar, šofer pri Zitu, Tozd Pekarna Kranj: »Trinajst let sem že šofer pri kranjski pekarni. Urejene delovne razmere imamo. Tudi vojni park je v redu. Šest nas je šoferjev in vožnj menjamо tako, da se nam naber. na mesec približno enako kilometrov, da smo skoraj povsem enako obremenjeni. Po Kranju in okoli razvazamo kruh. Moja želja ob našem prazniku je ta, da bi bili šoferji amaterji na cesti malo bolj disciplinirani. Ne se držati pravil le tedaj, ko vidiš miličnika. Temveč bodi discipliniran vedno in povsod. Pa bo manj nesreč. Izgleda pa, da tudi kazni ne pomagajo nič. Morda bi več zaledla lepa beseda, opozorilo. Prvi sem tudi za to, da se mestu Kranj povsem zapre za automobile in se dovoli dostop le do stavnim avtomobilom. Tako se mi pa dogaja, da tudi po četrt ure čakam na prostor pri Delikatesi

Milan Miklavčič, šofer avtobusa pri Alpetouru: »Dvajset let sem že poklicni voznik, trinajst let že na avtobusu. Ob našem prazniku si želim, da bi bile naše delovne razmere malo bolj urejene, da bi vsi tisti vozniki, ki to zaslužijo, dobili priznano tudi posebno delovno dobo. Pa da bi bili kot delavci malo bolj cenjeni. Včasih je šofer avtobusa nekaj veljal, danes pa presneto malo. Boljših odnosov si želim v delovni organizaciji, na cesti pa tudi v avtobusu samem.«

D. Dolenc

svojih bližnjih in daljnjih prednikov.

Pepca nam pokaže lepo ročno izdelan miniaturni avion, ki nosi letnico 1918 in ki ga je izdelal njegov oče, ki je služil med prvo svetovno vojno. Na aviončku je tudi letnica 1918 z vrezanimi črkami Budapest.

Še bolj pa je zanimiv star vžigalnik, ki je resnično nekaj izvirnega. Ob strani ima vdolbine za kamenke, pritrjen pa je na leseno ploščo. In tu je še miniaturni »obelček«, ki ga je izdelala leta 1845 iznajdljiva in večna roka.

Pepca pa ima tudi oblačilo, ki so ga nekdaj »ršči imeno-

vali. Pravi, da je staro dvesto let in da so ga njena praprababica nosili. Tedaj ni bilo še svilenega krila za narodno nošo. Doma so izdelali blago iz volne in poleg platna so na sprednji konec prišili še žamet. »Ršči je nekaj tako zelo redkega, da so se pri Pepci večkrat oglašili ljubljanski gledališčniki in si ga sposodili. Pepca rade volje tudi posodi vsaj sto let staro krilo.«

Pepca Lužarjeva je včasih že premisljevala, da bi se starega krila in tudi »ršča« že znebila — vse je tako klaverno, zaledalo. Kako ne bi — staro dvesto let! A potem se je le premisnila in danes ga hrani in seveda tudi posoja. Na pogled ga bo dala tudi za razstavo v Festivalni dvorani ...

PISANA DRUŠČINA STARIH SKLED

Srednja vas v Bohinju — Marija Pajntar iz Srednje vasi v Bohinju nas je povabila na ogled številnih starih posod, v katerih so naši predniki v peči pekli, mesti testo, shranjevali kis, zajemali z žlico zelje in žgance.

Ko smo si jih ogledovali, smo bili nadvse prijetno presenečeni nad zbirko starih posod, ki jih hrani z možem. Prav on je za starine najbolj zagret in ima še več starih predmetov. Sam je izdelal miniaturno ladjo, zavidenja vreden izdelek, ki je terjal polno potrepljivosti in vztrajnosti.

Pajntarjeva sta vse stare predmete podelovala v stari kmečki hiši, ki okoli 200 let stoji v Srednji vasi. Res je, da je bila obnovljena, danes še najbolj temeljito in ji domala ni videti, da bi bila tako starega datuma.

Vse posode, pisane in raznolike, so izredno dobro ohranjene, vse so zapuščina in priča davne preteklosti in vsaka zase je vredna občudojučega pogleda. Ko so Pajntarjevi po potresu adaptirali hišo, so jih našli in skrbno jih hranijo ...

D. Sedej

Nagrade za zbiralce starin

Naši akciji so se že odzvali prvi Gorenjci, ki imajo doma stare predmete — Razstavili jih bomo v Festivalni dvorani na Bledu, razstavljavcem pa skupaj s Turističnim društvom Bled podelili več brezplačnih letnih načročin na Glas.

Skupaj s Turističnim društvom Bled organizira naše uredništvo akcijo Iščemo vredne stare predmete, s katero želimo, da se oglašajo vsi tisti, ki imajo doma predmete, za katere sodijo, da so starega in prastrega datuma. Ni nujno, da se oglašajo strasti zbiralci — verjamemo, da je v marsikateri hiši še na podstrešju lepa skrinja, skleda, staro kmečko orodje, staro kuhinjski pripomočki, del stare narodne noše. Zdaj so morda ti predmeti pozabljeni, a radi bi jim vrnili nekaj zasluzenega ugleda tudi tako, da bi jih razstavili v Festivalni dvorani tedaj, ko bo blejska Kmečka oheet — 7. avgusta letos.

Vabimo vas, da se nam oglasite in obiskujte vas bomo. Skupaj s Turističnim društvom

Bled, z organizacijskim odborom Kmečke oheeti, bomo razstavljavcem naše akcije namenili več brezplačnih načročin na naš časopis, ki letos praznuje 35-letnico izhajanja. Pišite nam ali telefonirajte bodisi na Turistično društvo Bled, telefon 77-409 ali na uredništvo Glas telefon 21-835 ali 21-860.

»RS« JE STARA GORENJSKA NARODNA NOŠA

Luharjeva je domačinka v Hlebcah in v hiši, kjer zdaj živi, je našla in ohranila nekaj izredno vrednih starih predmetov. Včasih je še mislila, če le, le kaj bi z njimi, danes pa očitno misli drugače in skrbno hrani nekaj predmetov